ສຳລັບຄົ້ນຄວ້າ

ລຽ
ສ້ອນຫຼວນ

ສະສົມ ແລະ ປົກປັກຮັກສາມໍລະດົກທາງ
ວັດທະນະທຳແຫ່ງຊາດ

ລຸງ
ສອນຫຼານ

ກະຊວງວັດທະນະທຳ
ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າ ສິລະປະ ວັນນະຄະດີ
ແຫງຊາດ
- ໑໙໘໔ -

ຄຳນຳ

ຊາວລາວເຮົາເຜົ່າຕ່າງໆ ນັບວ່າເປັນຊາດໜຶ່ງທີ່ມູນເຊື້ອທາງວັດທະນະທຳຈະເລີນງອກງາມ ແລະສູງສົ່ງ ສືບທອດກັນມາຕັ້ງແຕ່ດຶກດຳບັນ ມູນເຊື້ອດັ່ງກ່າວນັ້ນ ມັນໄດ້ອົບຮົມບົ່ມເພາະຫຼໍ່ຫຼອມກະໂຕຄົນລາວໃນສັງຄົມໃຫ້ມີທາດຂັນຈິດສຳນຶກ ນຶດໄສໃຈຄໍ ອາດ ດຳລົງຊີວິດ ຈິດຕະສາດສັງຄົມ ຕະຫຼອດຈິອະທັດສະເພາະຂອງຄົນລາວເຮົາ ຈົນກາຍມາເປັນເອກະລັກ ຂອງຊາດ. ຫາກພວກເຮົາມີຄວາມພາກພູມໃຈ ແລະ ເອກອ້າງຕໍ່ຄວາມຍົກຍ້ອງຈາກນາງປະເທດ ວ່າເປັນຊາດທີ່ອາດຫານບໍ່ເຄີຍຍອມຈຳນົນ ມີຈິດໃຈ ຮັກຊາດ ຊື່ສັດສຸດຈະຫຼິດ ທ່ຽງທຳກວ້າງຂວາງ ເຜື່ອແຜ່ຊູ່ແຂກຄົນມາລະຍາດ ຄ່ຽມຄົມ ແລະ ອ່ອນຫວານ ມີຄວາມສົດຊື່ນ ແລະຍິ້ມແຍ້ມແຈ່ມໃສຢູ່ສະເໝີ ແລ້ວ ພວກເຮົາກໍ່ຄົງຈະບໍ່ລືມບຸນຄຸນ ຂອງບັນພະບູລຸດ ແລະ ວິລະບູລຸດຂອງພວກເຮົາທີ່ໄດ້ສ້າງອະລິຍະທຳອັນສູງສົ່ງ ສ້າງຜົນງານອັນຍອດຢ້ຽມ ທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ໂດຍສະເພາະແມ່ນທາງດ້ານປັດຊະຍາ ສິລະປະກຳ ວັນນະກຳ ປະເພດຕ່າງໆ ປະກອບເປັນເບົ້າຫຼໍ່ທາດຂັນ ໃຫ້ຄົນລາວເຮົາມີ ຄຸນສົມບັດດັ່ງກ່າວນັ້ນມາ.

ແຕ່ເປັນໜ້າເສັຍດາຍ ພື້ນງານອັນລ້ຳເລີດດັ່ງກ່າວນັ້ນໄດ້ຕົກທອດມາຮອດມື້ພວກເຮົາຜູ້ເກີດໃໝ່ໃຫຍ່ລຸ້ນນີ້ຈຳນວນບໍ່ນໍ່ທີ່ໃດເລີຍ ເລື່ອງນີ້ກໍ່ເປັນທີ່ເຂົ້າໃຈ ແລະ ຮູ້ກັນດີໂດຍທົ່ວໄປ ເຊິ່ງສາເຫດອັນຕົ້ນຕໍຂອງມັນກໍ່ແມ່ນຈາກ

ລາວເຮົາໄດ້ປະສົບກັບວິບາກສະກຳ ໂສກນາຖະກຳອັນມືດມົນມາຫລາຍຍຸກ ຫລາຍສະໄຫມຕິດໆຕໍ່ກັນນັບເປັນຫລາຍຮ້ອຍປີ ບ້ານເມືອງ ແລະ ປະຊາຊົນພາຍໃນຊາດບໍ່ສະເພາະແຕ່ຖືກປຸ້ນສະດົມຢ່າງຮ້າຍກາດທີ່ນັ້ນ ແຕ່ຍັງຖືກທຸບຕີທໍລະມານຄາດຕະກຳໃຫ້ລົ້ມຫາຍຕາຍໄປ ຖືກບັງຄັບໃຫ້ເປັນທາດຢ່າງຫນ້າເວດທະນາ ແລະບ້ານເມືອງຖືກເຜົາຜານ ເປັນເຖົ່າຖ່ານອີກດ້ວຍ . ສະຕິຄວາມສຳນຶກ ຂອງຄວາມເປັນຊາດທີ່ມີອະລິຍະທຳ ກໍ່ຖືກປຸ້ນປີ້ ຍື່ອງບີບຄັ້ນຈົນຕົກຢູ່ໃນສະພາບອັບອົນຕົນປັນຍາ ແລະ ໂງ່ງ່າວ ແລວ ພື້ນຖານທາງດ້ານວັນນະກຳ ແລະ ສິລະປະກຳອັນຮຸ່ງເຮືອງຂອງຊາດບໍ່ພຽງແຕ່ຕົກຢູ່ໃນສະພາບຢຸດສະງັກບໍ່ຂະຫຍາຍຕົວທີ່ນັ້ນ ແຕ່ຍັງຖືກຕົກໄປນຳໄຟ ໄຫຼໄປນຳນ້ຳ ປຸ້ນສະດົມ ຖືກນຳເອົາໄປດັດແກ້ ຫຼື ບອດໃຫ້ກາຍເປັນວັນນະກຳ ຫຼືສິລະປະກຳຂອງຊາດອື່ນໄປ. ສ່ວນນ້ອຍຫນຶ່ງທີ່ຕົກຄ້າງມານຳຫມູ່ປະຊາຊົນຈາກການກ່າຍຕໍ່ກັນມາ ຫຼືເວົ້າຕໍ່ປາກກັນມາໂດຍສະເພາະແມ່ນຈາກການຊຳລະຫລາຍເທື່ອຫລາຍຫົນມາແລ້ວນັ້ນ ກໍ່ຄ່ອຍໆຫມົດເອກະລັກຂອງຕົ້ນສະບັບນັ້ນໄປຍ້ອນຄວາມບົກພ່ອງໃນການກ່າຍ ຫຼືຍ້ອນອັດຕະວິໄສ ຂອງຜູ້ກ່າຍຫຼືຜູ້ຊຳລະເອງ ທີ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈຄວາມຫມາຍຂອງຕົ້ນສະບັບ ແລ້ວກໍ່ແປງ ຫຼືດັດແກ້ໄປຕາໃຈອາລົມໃຈຕົນ. ດັ່ງນັ້ນທາງສະຖາບັນຄົ້ນຄ້ວາສິລະປະວັນນະຄະດີແຫ່ງຊາດຂອງພວກເຮົາ ຈຶ່ງໄດ້ພະຍາຍາມເລືອກເອົາສະບັບທີ່ ເຫັນວ່າເກົ່າແກ່ກວ່າເພິ່ນແດ່ເທົ່າທີ່ມີເຮັດໄດ້ ເພື່ອມາຈັດພິມໂດຍຮັກສາເຄົ້າເດີມ

ແລະ ສຳນວນ ພາສາຕົ້ນສະບັບໄວ້ ຍ່າງບໍ່ໄດ້ມີການ ປ່ຽນແປງຫຍັງເລີຍ ເວັ້ນເສັຽແຕ່ ເມື່ອຄົ້ນຄວ້າຖົກຖຽງກັນແລ້ວເຫັນວ່າຄຳນັ້ນໆ ຫຼື ປະໂຫຍກ ນັ້ນໆບໍ່ໄດ້ຄວາມຫມາຍອີກຈຶ່ງແປງໃຫ້ໄດ້ຄວາມ ແຕ່ກໍມີຄວາມລະມັດລະວັງ ທີ່ສຸດ ແລະ ແປງໃນຈຳນວນຫນ້ອຍເທົ່າທີ່ຈະຫນ້ອຍໄດ້.

ການຈັດພິມຊຸດ "ສະສົມ ແລະປົກປັກຮັກສາມໍລະດົກແຫ່ງຊາດ" ຂອງ ພວກເຮົານີ້ ກ່ອນອື່ນມຸ່ງຫມາຍໃສ່ຈຸດປະສົງປົກປັກຮັກສາມໍລະດົກ ອັນເກົ່າ ແກ່ທາງວັດທະນະທຳແຫ່ງຊາດເຜົ່າຕ່າງໆ ໄວ້ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຕົກເຮ່ຽເສັຽຫາຍ ຕາມເອກະລັກດັ້ງເດີມຂອງມັນໄວ້ທີ່ນັ້ນ ອັນມັນຈະເປັນປະໂຫຍດຢ່າງມະ ຫາສານສຳລັບການຄົ້ນຄວ້າ ວິໄຈໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ. ພວກເຮົາຂໍສະຫງວນການ ວິໄຈວິຈານໃດໆໄວ້ກ່ອນຂໍໃຫ້ເປັນພາລະໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ ຫຼື ຂອງບັນດານັກ ຄົ້ນຄວ້າທັງຫລາຍ. ດັ່ງນັ້ນ ແນ່ນອນພົນງານເກົ່າແກ່ທີ່ພິມອອກມານັ້ນ ຈຶ່ງ ມີທັງອັນຮ້າຍ ແລະ ດີ , ມີຫລາຍອິດທິພົນເຈືອນ ຈາກສາສະຫນາ, ຈິດນິ ຍົມ ງົມງາຍ ແລະອື່ນໆດອຍສັບປົນຄົນເລກັນ ບໍ່ເຫມາະກັບຈິດຕະ ສາດ ສັງຄົມ ຫຼື ແບບວິທີການພະຫຼິດຂອງສັງຄົມປັດຈຸບັນ ຈຶ່ງຂໍໃຫ້ນັກຄົ້ນຄວ້າ ຫຼື ນັກອ່ານສະຫມັກຫລິ້ນທັງຫລາຍ ມີສາຍຕາອັນເຫມາະສົມ ມີໂລກະທັດຊອະ ທັດຖືກຕ້ອງແຫ່ງຍຸກສະໄຫມ ເພື່ອໃຫ້ການຕີລາຄາ ແລະ ເບິ່ງ ບັນຫາ ຮູ້ ເລືອກເຟັ້ນເອົາອັນດີ ແລະ ຖອດຖອນບົດຮຽນຈາກອັນຮ້າຍດ້ອຍ.

ວັນທີ ໕ / ໕ / ໗໕

ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າສິລະປະວັນນະຄະດີແຫ່ງຊາດ

ວັຊຂຸແນະ

ຫນັງສືລຸງສອນຫລານ ນັບວ່າເປັນຫນັງສືຍອດຄຳສອນບູຮານຂອງລາວເຮົາ ເຫຼັ້ມຫນຶ່ງ ຊຶ່ງບໍ່ທັນເຄີຍເຫັນວ່າ ໄດ້ຮັບການຊຳລະແລະຈັດພິມເຜີຍແຜ່ອອກສູ່ສາຍຕາຂອງມວນຊົນມາກ່ອນເລີຍ ນອກຈາກແຕ່ຈະໄດ້ຍິນເຖົ້າແກ່ນັກເວົ້າອອກບາງຕອນ ບາງປະໂຫຍກ ເປັນຄຳສອນຕິດປາກໄວ້ແກ່ລູກຫລານສືບຕໍ່ກັນທໍ່ນັ້ນ.

ທາງສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າສິລະປະວັນນະຄະດີພວກເຮົາ ໄດ້ພົບຫນັງສືເຫຼັ້ມນີ້ ເປັນໃບລານຢູ່ບ້ານນ້ຳກຽງ ແຂວງວຽງຈັນ ແລະ ກໍໄດ້ຂໍຢືມມາກ່າຍ ແລະ ພິມໄວ້ຕາມເອກະລັກຂອງຕົ້ນສະບັບທຸກປະການ ເວັ້ນເສັຽແຕ່ບາງຄຳເຫັນທີ່ວ່າບໍ່ສອດຄ່ອງຫູຈຶ່ງແກ້ ແຕ່ກໍໃນຈຳນວນຫນ້ອຍທີ່ສຸດ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ພວກເຮົາ ຍັງໄດ້ມີຝອຍຮັກສາຄຳເວົ້າບ່ອນທີ່ແປງຂອງສະບັບເດີມນັ້ນຕິດແນບໄວ້ດ້ວຍ. ສະບັບໃບລານທີ່ໄດ້ມານັ້ນ ມີຝອຍໄວ້ຕອນທ້າຍບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າ ກາຍຈາກສະບັບອື່ນ ກ່ອນຫນ້ານີ້ຮຽງ ລິກປີ ທີ່ນັ້ນ. ແຕ່ເມື່ອອ່ານເບິ່ງເນື້ອຄວາມໃນຫນັງສືນີ້ແລ້ວກໍເຫັນໄດ້ວ່າເປັນຫນັງສືເກົ່າແກ່ຫລາຍພັນຄອນ ແຕ່ຍ້ອນການກ່າຍຕໍ່ມີກັນ ຫລາຍທັບຫລາຍຕ່າວຕະຫລອດຫລາຍຊົ່ວຄົນມາແລ້ວນັ້ນ ແນ່ນອນຄົງຈະມີ ລາຍລາດເຄື່ອນຈາກສະບັບເຄົ້າເດີມອີກນັ້ນໄປຈຳນວນຫນຶ່ງ ຊຶ່ງສາມາດເຫັນ ໄດ້ຈາກຄວາມບໍ່ກົມກຽວຂອງຮູບກອນບາງຕອນ ແລະ ຄວາມບໍ່ສູ້ຈະແຈບໃຈ ນຳສັບຄຳເວົ້າບາງສັບ. ແນວໃດກໍດີ ພວກເຮົາຖືເປັນຫນ້າທີ່ສະສົມ ແລະ ປົກປັກຮັກສານັ້ນຂໍສະຫງວນການດັດແກ້ ຫຼື ເພີ່ມຕື່ມໃດໆທັງຫມົດຕາມລຳພັງໃຈຂອງ ພວກເຮົາ

ຝ່າຍຄຣູອ ເພາະມັນມີແຕ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຜິດພາດ ຫຼື ຄວາມຄາດເຄື່ອນໄປຈາກສະບັບເຄົ້າເດີມຫລາຍຂຶ້ນທັນນ ເຊິ່ງເລື່ອງນີ້ໄດ້ມີບົດຣຽນ ແລະ ປາກົດການມາແລ້ວຕໍ່ວັນນະກຳເກົ່າແກ່ບ້ານເມືອງຫລາຍເລື່ອງທີ່ຜູ້ຈຳລະເອົາລຳພັງໃຈຂອງຕົນມາດັດແກ້ ຈົນໃນທີ່ສຸດກໍ່ເຮັດໃຫ້ຜິດກັບສະບັບເດີມໄປໝົດ ອັນນັບໄດ້ວ່ານຳຄວາມເສັຍຫາຍຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງມາສູ່ເອກະລັກ ແລະ ຄຸນຄ່າຂອງວັນນະກຳເກົ່າແກ່ຂອງຊາດ. ນອກຈາກນັ້ນພວກເຮົາຍັງສະຫງວນການວິໄຈວິຈານໃດໃດໄວ້ກ່ອນເພາະພວກເຮົາຖືວ່າ ທຸກການປັບປຸງໃດໆ ຫຼື ການວິໄຈວິຈານໃດໆນັ້ນ ອັນຖືກທີ່ສຸດ ແລະ ດີທີ່ສຸດນັ້ນແມ່ນມາຈາກຄວາມພະຍາຍາມໂຮມຫມູ່ ແລະ ການໂຮມຊຸມຂອງສະຕິປັນຍາຈາກທຸກຄົນໄລຍະຍາວນານ. ສ່ວນສຳຄັນ ສຳລັບພວກເຮົາ ແມ່ນຮັກສາມໍລະດົກນີ້ໄວ້ບໍ່ໃຫ້ຕົກເຮ່ຽເສັຽຫາຍກ່ອນ ແລະ ໄວ້ເປັນວັດຖຸດິບສຳລັບບັນດານັກຄົ້ນຄວ້າທັງຫລາຍ ທີ່ຈະໄດ້ສືບຕໍ່ຄົ້ນຄວ້າໃນຂັ້ນຕໍ່ໆໄປ. ເພື່ອຮັກສາເອກະລັກຂອງຕົວອັກສອນທີ່ມີຢູ່ໃນໃບລານນັ້ນໄວ້ ພວກເຮົາ ຍັງໄດ້ອັດສຳເນົາໃບລານໃບທຳອິດ ຂອງຫນັງສືຜູກນີ້ສອດພິມໃສ່ກັບປຶ້ມເຫຼັ້ມນີ້ນຳ.

24/VII
ຫາມຈຳໜາຍ

ຄຳແຕກຕ່າງກັນລະຫວ່າງສະບັບເດີມແລະສະບັບນີ້

ສະບັບນີ້	ໜ້າ	ສະບັບໃບລານ
- ອັນນີ້ຈັກປຽບໃຫ້	໑	- ອັນນີ້ຈັກປຽບໃຫ້
ແຫ່ງໂລກຈາອມະນຸດ	໑໔໑	ຫົນແຫ່ງໂລກຈາອແຫ່ງມະນຸດ
- ນາງກໍຫົນຫວຍອົກ	໑	- ນາງກໍຫົນຫວຍອົກ
ທໍ່ອິດວຫົງເນື້ອ	໑໔໒	ທໍ່ອິດວທາງເນື້ອ
- ອັນນີ້ຄຳຂອງແຫ້	໑	- ອັນນີ້ຄຳຂອງແຫ້
ຈັງໄຮ ໄຫຼຕໍ່ມານັ້ນ	໑໔໓	ຈັງໄລໄຫລຕໍ່ມານັ້ນ
- ເຫັນວ່າຂອນໄຫລນ້ຳ	໑	- ເຫັນວ່າຂອນໄຫລນ້ຳ
ວ່າຂອນດາຍດູເປົ່າຫຼານເຮີຍ	໑໔໘	ຄອງວ່າຂອນດາຍດູເປົ່າຫຼານເຮີຍ
- ໂຍດິເປັນສົງຄາມ	໑໔໙	- ໂຍດິເປັນສົມຄາມ
- ອັນນີ້ສົງຮອນໄວ້ໄຕຍະຍອດປິດົກ	໑໕໐	- ອັນນີ້ສົງຮອນໄວ້ໄຕຍະຍອດພິດົກ
- ຢ່າໃຫ້ເຫັນຕໍ່ຫນ້າ	໑	- ຢ່າໃຫ້ເຫັນຕໍ່
ສິນ້ຈ້າງລໍ້ລອງ ແດ່ເນີ	໑໕໐	ສິນ້ຈ້າງລໍ້ລອງ ແດ່ເນີ

ຕອນນ້ອນທ້າຍ ສະບັບເດີມຂຽນໄວ້ດັ່ງນີ້ :

ອັນນີ້ວຢ່າໃຫ້ຮຽມນັ້ມເວນບາບຮາຍ ຝູງຫມູ່ປາປັງ ແດ່ທອນ

ເວລາສົງ ຢ່ານີ້ມາຂອງ

ຂໍໃຫ້ບໍລະສຸດໃສ ຕົ່ງເລົາຄຳຕັ້ງ

ອັນນີ້ວຂໍໃຫ້ມີພະຫຍາລ້ຳ ເຂັມຈີບຟະສົວແສ່ວ ແດ່ເນີ

ອັນນີ້ວຊຸບຮ່າວວາມລົ້ມລົ້ນ ຂາວເຫລື້ອມດັ່ງຄຳ ແດ່ເນີ ./.

*** ກ່າຍຈາກໃບລານ ສະບັບເອົາມາຈາກ ບ້ານນ້ຳກ້ຽວ ແຂວງອຽງຈັນ ເຈົ້ວມີຝອຍໄອ້ດັ່ງນີ້: ປີຈຸນລະສັງກາດ ພັນສອງ ຮ້ອຍ ແປດສິບ (໑໘ ຮ້ອຍແປດສິບ) ປີມະເມັຽ ເດືອນສິບ ແຮມສີ່ຄ່ຳວັນ ອັງຄານ ແລເຈົ້າເຮີຍ ຍາມແຕໃກ້ຈີ່ທ່ຽງບໍ່ໄດ້ບ່ຽງພຸ່ນມັ້ຄ້ານໃຫ້ ຈົ່ຈຳ ເອົາເນີຫລານນ້ອຍງາມເຮີຍ.

ຫ່ອມກົມເປັນຜູ້ກ່າຍ ໃຫ້ມ່ສີ ບ້ານນ້ຳກ້ຽວ

ບັດນີ້ຂາຈັກໂມທະນານ້ອມ　　ຄຸນຄູຜູ້ສະຫລາດ

ຂໍແກ່ໄຕຍະຍອດແກ້ວ　　ຄຳສະຫລັ້ງສັ່ງສອນ　　ແດ່ທ້ອນ

ເຈົ້າຜູ້ພະຫຍາແຫລມສ້ຽມ　　ເຂັມທອງທາງເທດ　　ສະເພົ້າພຸ້ນ.

ຄອນທາຍຫາກເປັນລຸ່ມລູ້　　ຍັງສີ້ສ້ຽມກວ່າເຂັມ　　ບໍ່ເດ

ຄັນເຈົ້າຫາກມິເຂັມແລ້ວ.　　ໃຫ້ຖາມໄຫມດູກ່ອນ

ໄຫມບໍ່ມີເຣື່ອຍກົ້ນ　　ສົນໄດ້ກໍບໍ່ງາມ

ຄັນຈິທໍຜືນຜ້າ　　ໃຫ້ຫາຄູຜູ້ເພິ່ນຊ່າງ　　ຫລາຍເຮີຍ

ເຂົ້ານັ້ນເປັນຜູ້ເຢາະຍ່ອງແຕ້ມ　　ແປງໃຫ້ກໍຈິ່ງງາມ.

ຫລາຍຢ່າໄດ້ໂອດອ້າງ　　ກະທຳລື່ນຄູສອນ　　ນັ້ນເນີ

ເຂົ້າຈິວ່າແນວປູນາ　　ປາກເປັນສະຫາວພົ້ນ

ທຳຕົນໃຫ້　　ຄືດຸນເຮືອຊ່ວງ　　ຫລາຍເຮີຍ

ພວກຊ່າງເຂົ້າຫາກຂະຂູດກຽງ　　ແປງແລ້ວກໍຈິ່ງງາມ

ຄັນວ່າຫຼຽວທາງນ້ຳ　　ປະສົງເຮືອລຳໃຫຍ່　　ຫລາຍເຮີຍ

ຄັນຈິເຂົ້າປ່າກວ້າງ　　ໃຫ້ຫາເທົ້າຊ່ອຍຕີນ　　ແທ້ເນີ

ຄຳນີ້ດາສອນໃຫ້　　ຫລາຍເຫລັ້ມຈຳຈື່　　ເອົາທ້ອນ

ຄັນຫາກກິນເຂົ້າແຄັນ　　ໃຫ້ຫານກົ້ລ່ອງລົງ

ຄັນຈິຝັນຂວານໃຫ້　　ຖາມຫີນເສັຽກ່ອນ

ຄັນວ່າຫີນບໍ່ພ້ອມ　　ແປງໄດ້ກໍບໍ່ງາມ

ຄັນຈິທຳນາໃຫ້ ຖາມຄວາຍເສັຽກ່ອນ

ຄັນວ່າຄວາຍບໍ່ພ້ອມ ຢ່າດຶງເຂົ້າໃສ່ໄຖ

ຄຳນີ້ເປັນປະຫິດແທ້ ຍິ່ງກວ່າສັບເພ ຫລານເຮີຍ

ປານາຫາກຈິຖາມປາຕະ ອະເຫີ່ຍຫົວຂວັນນ້ຳ

ອຸບປະຈົນຫົວຂວັນເຈົ້າ ລາຊານັກປາດ

ແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ຫົວຕໍ່ນ້ຳ ຈະເລັນອຍບວກຄວາຍ

ຄັນວ່າເຈົ້າມີໄຫມ່ແລ້ວ ຢ່າລືມຄຸນນ້ອນຄ່ວາງ ຫລານເຮີຍ

ນ້ອນຫາກແປ່ງເສັ້ນຍຸງ ຍອງໃຫ້ກໍຈົ່ງມີ

ຄຳນີ້ດູປະເສີດແທ້ ໃຫ້ຄຶດຍັ່ງຄຸນຫລັງ

ຍາໄດ້ວົ້ອງສຽງ ຕໍ່ປຸນພາຍໜ້າ

ບຸນມີຍັງໃຫ້ພໍ້ ພໍ່ສອງສາມສີ່ ຫລານເຮີຍ

ຢ່າໄດ້ຈາໂອດອ້າງ ໂງ້ຫວນແຕ່ຕົວ

ບັບພະໂຕໃຫ້ ຖາມໂພນຂີ້ປວກ ດູນັ້ນ

ຄັນວ່າປວກບໍ່ພ້ອມ ຄຸນໄດ້ກໍ່ບໍ່ສູງ

ຊາດທີ່ສາຂາໄມ້ ໃຫ້ຖາມດູເຫງົ້າກ່ອນ

ຄັນວ່າຮາກບໍ່ພ້ອມ ລຳນັ້ນບໍ່ຫອນມີ

ຄັນຈິນອນຄືນໃຫ້ ຄຶດຫາຄອງທາງໃຕ້ລ່າງ ຫລານເຮີຍ

ໃຫ້ຫລານຖາງກວາດກ້ຽວ ແປງແລ້ວຈິ່ງນອນ

ຢ່າໄດ້ຫລັບພອກພົ້ນ ເມົາແຕ່ກາເມ ນັ້ນເນີ

ມັນຈັກເພພັງເສັຽ   ເວດທະນາມິ້ວ

ຍາໄດ້ເມົາມົວອ້າງ   ພະລິຍາເປັນເພື່ອນ ຫລານເຮີຍ

ໄຫ້ລ່ອຍຄຶດຕໍ່ຕົ້ວ   ບຸນມົ້ນເພື່ອນເຮົາ

ເນື້ອບໍ່ເປັນຕ່ອນຢ້າງ   ຊິເອົາພ້າປາດເສັຽ

ດ່ນວາກວຍຫຍໍ້ກວຍ   ຂາດຫູເສັຽບ້າງ

ອັນນີ້ສັບເພໃຫ້   ຝູງຫລານຈຳຈື່ ເອົາຫ້ອນ

ຈັບບໍ່ມີປີ້ພອນ   ຊາວສະຫລ້ານຫາກຊິຫົວ.

ບັກປາດເຈົ່າ   ຈາຫ່ຽງສັດຈັງ

ບໍ່ຫອນປີນທາງຫາ   ພົກດອງທ່ຳຕັ້ງ

ຄຳປາກຍັງກ່າວຕ້ານ   ຂຽກວ່າບຸນະ

ພາຍລຸນລະ   ລ່າຍກັບສິ້ນຈາງ

ທາງເນື້ອຫນ້າ   ບໍ່ຫລີງເຕັ້ນຊູ່ຂອມ ຫລານເຮີຍ

ທາງເສັ້ນເຕົ້າ   ໄລຖົ້ມເປົ່າສູນ

ເອົາແຕ່ຫົງຫລາຍພ້ອມ   ຊອນກັນຕົກຫລົ່ມ

ໄດ້ເພີ່ນແລ້ວ   ໂງຊ້ວນຈື່ມຈົມ

ເນີ່ງຫມໍ   ບໍ່ດີຈົມຈື່ມ

ຝູ່ງໄພເຂົາບໍ່ຮູ້   ເຂົ້າຂ້ອງວ່າໂດຍ

ລູງບໍ່ຕົວແຂວງເວົ້າ   ເອົາແຕ່ເຫວາ

ເປັນພິຍານ ສັກຂີເມືອໜ້າ.

ລຸງກໍນອນຄືນຮູ້ ຄະນຶງສັງເວດ

ກັບຕົວແຂ່ງເວົ້າ ຊາວເຈົ້າຫາກຊິເຫັນ

ຕາຫລັບມາຄືວ່າຮູ້ ນິມິດແຫ່ງຄຳຝັນ

ບໍ່ທັນຕາຍເຫັນຫລາຍເຊີງ ຫລາກແນວບໍ່ເຄີຍພໍ້

ກົວທີ່ເປັນເຂັນຂອງ ກອນໃຈນັກປາດ

ຢ້ານທີ່ໜ້າຫລ່າເບື້ອ ຫູທື້ອເວດທະນາ

ຍັງວ່າພົນສາມເສັ້ນ ບໍ່ຕາຄູຕອງໄຕ່

ເປົ່ງໜ່ວຍຮ້ອຍ ໄລຖື້ມບໍ່ຮູ້

ອັນບື້ອຸບາດຮ້ອນ ບັງເກີດມະນູດສາ

ເທວາພາຍຄຳທຸກ ໃສ່ເສນາທ້າວ

ຄຳດີໃຫ້ ບໍ່ເຫັນທວນຮູ້ຮ່ອມ

ອັນດີບັງເລດໄວ້ ຊາວເຈົ້າເບົ່າເຫັນ.

ຟັງເນີປຸຖຸຜູ້ ພາລາໃບບ້ອດ ຟັງຫ້ອນ

ນັກປາດເຈົ້າຟັງຮູ້ ຍໍໄວ້ທີ່ສູງ

ຟັງທັງປະການສອງ ປະສົງວົນອັງເຕົ່າ ຟັງເຢີ

ດັ່ນວ່າໄດ້ຕ່ອນເນື້ອ ທົວລໍ້ຕໍ່ເມັຍ.

ພົບມິດວ່ງນັ້ນ ບຸນບາບເປັນປະທານ

ລຸງຫາກເຫັນໃນຕົບ   ຮູ່ພູງພວງໃສ້
ຄັນວ່າເຈົ້າຈາເວົ້າ   ທັງຫລາຍສຽງ ນົ້ງ
ຄວາມໄລບລ້ຽງ   ບັງໄວ້ເບົ່າຈາ
ອັນນື່ຮູ້ຕົນແທ້   ໄມ້ສັ້ນລຸງຈິເປາະ
ຄັນວ່າຮູຍາວເລິກ   ຈົ່ງຈິເອົາສຽມໄວ້
ໃຜຜູ້ປີນຍາກວ້າງ   ວາຈາເຫັນວ່າຍ
ໃຜຜູ້ຄ້ຳຮູ້ນອຍ   ຟັງແລ້ວວ່າງາມ
ເມື່ອບໍ່ໄຂລະຫັດໃຫ້   ບໍ່ເຫັນຜົງກົ້ວໄວ່   ດິນັ້ນ
ຟ້າບໍ່ຮ້ອງ   ຄະນາຂຽດກໍ່ບໍ່ອໍ່   ທ່ານເຮີຍ
ເມື່ອບໍ່ ໄຂຫັບທີ້   ເຂັມຮໍທາງເທດ   ສະເພົາພູ້ນ
ຈິນຫາກຖືຫາບທີ້   ມາຮ້ອງຫ່ຽວຂາຍ
ນັກປາດຮູ້ນັກເວົ້າ   ຫາແຕ່ງຄອງຊຸນ
ບາດວ່າຄອງບູຮານ   ບໍ່ເອົາໃຈຕັ້ງ
ມາບໍ່ຫລິງເຫັນກ້ໍ   ເປັນຄອງແອນປະເສີດ ດິນັ້ນ
ມາວ່າຄືນສື້ນວ້ອນ   ແພງໄວ້ໃສ່ກະອອມ
ລຸງຫາກຕຸມເຕໄວ້   ໃນຫວງແປດແຫ່ງ
ໃຜບໍ່ຮູ້ເພດພ້ຽງ   ກຸມ້ຍອງວ່າດີ
ຕັ້ນທານີ້   ມີມາຫລາຍເທດ

ໃຜບໍ່ຮູ້ ຄະນຶງຖ້ອນບໍ່ເຫັນ.

ຕະວັນຕາໄວ ໃນຊຸມໄທທ່ານ

ໃຜບໍ່ຮູ້ຮ່ອມນີ້ ໃຈລ້ຽວແທ່ງຊຸມ

ລູງກໍຍໍມືໄຫວ້ ທິດສະທັງແປດ

ຂໍໃຫ້ມາຢູ່ລ້ອມ ໃຈ້ຂາຢ່າໄດ້ໄລ.

ອະທັງໄຫວ້ ໃນດວງພູດທະຍອດ

ຂ້າກໍຍົກໃສ່ເກົ້າ ຍໍ້ຍອງຍອດທຳ

ສັງບໍ່ສະສ່ວາຍລ້າງ ຕືມແປດພົງຕິດ

ຢ່າໃຫ້ເປັນດັ່ງໄຍແມງມຸມ ຈ່ອງຮຽວໃບໄມ້

ຄວາມບໍ່ເປັນທີ່ຕ້ານ ຢ່າກ່າວຄຳສະຫາວ ຫລານເຮີຍ

ຂອງບໍ່ເປັນອັນກັດ ຢ່າກິນພວນຫ້ອງ

ຍາໄດ້ເອົາໃຈສູ້ ສະຫງວນຍືງໃຈຊື່

ຕີນທາກເປັນເພື່ອນນ້ຳ ດິນຊີ້ຊຸນແປດຕົວ

ຍາໄດ້ແພ້ງຕ້ານ ນຳຍິງສາໄຫດ

ບ່ອນໄຫດຍາໄດ້ເອົ້າ ເອົ່າເຂົ້າໃສ່ຕີງ

ໃຫ້ຄ່ອຍຈຳຈື່ໄວ້ ສືກະດູກແຂວນຄໍ ຫລານເຮີຍ

ຝູງນີ້ເປັນປານາ ຢ່າເອົາໃຈໃກ້

ຄົນຈັກເປັນນາຍຫລ້າງ ພັນດາຜູ້ງເພື່ອນ ດີນັ້ນ

ເປັນທີ່ຈາຈຶ່ງເວົ້າ ຄຳສົ້ມຢ່າໃຫ້ມີ
ອັນນີ້ໃນທຳແທ້ ຕົ້ນໄຕມູນລະສາດ ຫລານເຮີຍ
ສອນສັ່ງໄວ້ ລູງແຈ້ງຕໍ່ມາ
ເປັນຂຸນໃຫ້ ມີເສບັງບ່ຮວ
ສິ່ງແນວໃຫ້ແຕ່ງຕົ້ວ ບົວໄວ້ຈຶ່ງດີ ທ່ານເຮີຍ
ຢ້ານແຕ່ເສັຽກຶ້ງການ ໃບຫລົ່ນຈຳກົກ
ເຮືອບໍ່ມີພາຍນຳ ສ່ອນຈິເສັຽກາງແກ້ວ
ດູບໍ່ມີສອນໄວ້ ທຳນອງບໍ່ມີອາດ
ຈາບໍ່ໄດ້ອາດເວົ້າ ເສັຽຫລຸ້ຍຫລ່ຽມຂຸນ
ອັນນີ້ໃນທຳແທ້ ຕົ້ນໄຕແປປື່ນ ມາແລ້ວ
ມາຄ່ວາເວົ້ານອກຟ້າ ລົມແລ້ວຈິເປົ່າຫນີ
ມີເຮືອໃຫ້ ຫາພາຍແນມນຳທີ່
ດົນຫາກເປັນແມ້ຮາວ ຄຳສົ້ມບໍ່ເຫືອດຫູ
ເປັນຂຸນຫລ້າວ ຫັດທະບັງຢ່າໄວ້ມໍ່ ຫລານເຮີຍ
ຢາໄດ້ຢອງຢູ່ໃກ້ ປາຍລິ້ນມໍ່ມັນ
ເປັນຂຸນໄດ້ ຫລາຍເມັຽຍາເປີບ ໃຈຫ້ອນ
ລາງເຫື່ອໄດ້ ເມັຽນັ້ນບອຍໃຈນ
ຫູ ນຶ່ງມັນຕໍ່ຕົວ ຟັງແຫ່ວສາມີໂກ

ຫູ ມົ່ວຟັງຊາຍໂຈນ	ຫູ້ມາຖະແຫລງເວົ້າ	
ເມັຽນັ້ນປະແຈະປາຍປະຫຽນໄວ້	ຈິວຫາດົ້ນດູດ	ດູ້ທອນ
ດົນວ່າຫລານອິ່ມແລ້ວ	ຄາຍຖື້ມຈິປວດທ້ອງ	
ມິຜົວໃຫ້	ມີເມັຽເປັນຄູ່	ກັນເນີ
ຍາໄດ້ປະໄປ້ຮ້າງ	ຊາວບ້ານເພິ່ນຈິຕຽນ	
ມິເກາໃຫ້	ມີກາເປັນຄູ່	ກັນເນີ
ເກືອບໍ່ມີດ້າງຢ້າວ	ໄຫສົ້ມຈິຂາດເຮືອນ	
ອິນທີເດຫາກຕັ້ງ	ມາແຕ່ບູບເພ	
ໃຫ້ຄະນິງພາຍຫລັງ	ກໍ່ເຮືອນແປງຢ້າວ	
ມິຫລັກໃຫ້	ຫາຕີນໄວ້ຮໍ່	ດີນະ
ປາກມີຟັນບໍ່ພ້ອມ	ແສນຈິຫຍໍ້າກໍ່ບໍ່ພຶງ	
ມີເຮືອນແລ້ວ	ເຄຫັງແປນເປົ່າ	
ເຮືອນບໍ່ມີຜ້າວ	ໃຜຈິ້ສ້າງສືບມູນ	
ລູງຫາກຖຸມເຫໄວ້	ຫລານເຮີຍຈຳຈື່	ເອົາທ້ອນ
ຍັງບໍ່ມີເສັ້ນດາຍ	ພືນຜ້າຈິຂາດຕີນ	
ຍາໄດ້ເມົາມົວມົ້ວ	ຄຳນອນບໍ່ຮູ້ຕື່ນ	ຫລານເຮີຍ
ຝ້າຍບໍ່ມີດ້າງຢ້າວ	ພືນຜ້າຈິຫມົ່ນຫມອງ	
ທຳຕົນເປັນດັ່ງຂ້າ	ຊາວສ່ວນໄຫໄຮ່	

24/VII
ห้ามจำหน่าย

ຂາດກິນເປັນດົ່ວເຈົ້າ
ເປັນຍິວນີ້
ຊ່ຳ ນຶ່ງເຫລືອແຕ່ເວົ
ຈ່ຳ ນຶ່ງຮູ້ແຕ່ເວົ້າ
ພູຢາມິລືນເຮືອນ
ຍິວນັ້ນເອົາໃຈເວົ້າ
ກົວຈັກເສັຽຫລ່ຽມທ້າວ
ລູງເຕາະໃຕ້
ດົນບໍ່ເອົາໃຈຕິດ
ກໍບໍ່ພໍເສັຽຫນ້າ
ພໍໃຫ້ໄດ້ອາດເອົ້າ
ດົນວ່າຟັງຄວາມໃຕ້
ເຫັນວ່າທ່ານຈົ່ງຢ່າລື່ມຈໍາ
ທ່ຳຊຸບນີ້
ໃຫ້ຄ່ອຍນ້ອມ
ໃຫ້ຄ່ອຍແນງເຈີວໄວ້
ດົນທາກເສັຽຫລ່ຽມໄມ້
ນັຍຈີໄຫ້ວ

ຈາວບ້ານເພື່ອນລື
ເປັນຈາຍຫລາຍສ່ຳ ຫລານເຮີຍ
ການຢ້າວບໍ່ຄອຍ
ບໍ່ຮູ້ບ່ອນເບົາຫນັກ
ຫ່ຽວກິນປະສົງເອົ້າ
ຫນີມັນຍາຢຽບ
ມາຫລ້ວຍຜ່ອນຜະຫຍາ
ເຕີນຫລານພໍສະນ່ອຍ
ກໍແຕ່ຟັງຄຳເອົ້າ
ເສັຽຕາພໍຕົກຫລົ່ນ
ເນືອຫນ້າສັ່ງສອນ
ຖືໃຈໄວ້ຫ່ຽວ ຫລານເຮີຍ
ຫຍັນຫຍໍ້ສຽດສະຫາວ
ຍາຍໍໂຕຂົ່ມຂ່ານ ຫລານເຮີຍ
ໃຈຕັ້ງຕໍ່ສິນ
ກາງພິນຂາດຊ່ອງ ກໍຕາມທ້ອນ
ຂວານກ້າຄ່ອຍແປງ
ຄູນຊູ້ຜູ້ສະຫລາດ

ດາວໃຕ້ໄດ້ວາດເວົ້າ　　ແຈມຖ້ອຍຄື່ນພະຫຍາ

　　ບົວອາໄສເຊື້ອນ້ຳ　　ປາຫມາຍເພິ່ງວັງ

ພູ່ໄພຣາໄສເຊື້ອນາຍ　　ຢ່າງອນເຫລືອດ້ານ

ພະຍັກໂດດຫລ້າງ　　ອາໄສພົງໄພໃຫຍ່

ເປັນນາຍໄພ່ພ້ອມ　　ເສັຽຫນ້າເນື້ອຈິເດີນ

　　ຈາດທີ່ປາຫາເຕົ້າ　　ເສັຽຕີນເດີນບໍ່ຄອງ　　ຫລານເຮີຍ

ໃຫ້ຄ່ອຍຫາໄມ້ເທົ້າ　　ຮູ້ຫັ້ນຈ່ອຍແຮງ

ລູກກໍ່ອຸບປະມາໃຫ້　　ເດີນເຮືອບໍ່ມີຖໍ່　　ຫລານເຮີຍ

ເຫັນວ່າໄດ້ຂຶ້ນມາ　　ພໍຈະກົງຮົ່ມແຖນ

　　ຢ້ານທີ່ພົດກໍ່ຕາເຖົ້າ　　ດວງໃນອະນະສາດ

ບາດວ່າຟ້າຮ່ຳຮ້ອງ　　ຕາຫນ້າຫລ້າເຫລືອງ

ຂວັນຫົວເຈົ້າຈໍຕົກໃນຫມໍ້　　ອະເວຈີເນີນທໍ່

ກົວຈັກເສັຽຫລ່ຽມທ້າວ　　ຈິພາຫລຸ້ຍຫລ່ຽມຂຸນ

　　ຍາມເມື່ອຈົບລະຫານ້ຳ　　ໄຫລມານອງທົ່ວ

ມົດບໍ່ມີທີ່ຈຸ່ນ　　ປາກົ້ງອະເຕີ່ຍຫົວ

ບາດວ່າເດືອນສານແຫ້ງ　　ນົບເຂີນນ້ຳຂາດ　　ເສັຽນັ້ນ

ນົດວ່າມກະເຈືອ ກະເຈືອກເວົ້າ　　ຫົວລໍ້ຕໍ່ປາ

　　ອັນນີ້ລູກກໍ່ດັງໄຟໃຕ້　　ຫາຝອຍແຈມຕື່ນ

ພະຈັນໃສສ່ອງແຈ້ງ ແຖມໄຕ້ຕົ້ນເຍິງ
ວັງບໍ່ມີຂອນຂວາງ ພານແທເຂົ້າຈິດວ່າງ ໄປແລ້ວ
ເຮືອນບໍ່ມີພ້ຢາວ ຂະໂມຍເຂົ້າລ່ວງຂອງ
ເປັນນາຍໄພ່ບໍ່ພ້ອມ ຟ້າງຸ່ມກໍດາຍຫນາ
ສະບໍ່ມີບົວບານ ຈອກແຫນດີຫ້ວຍ
ເຫັນວ່າມີກະແສຫລີ້ນ ຢ່າລືມແພ້ຍອມຜາດ ຫລານເຮີຍ
ຍຸນຄຸນໄດ້ເພື່ອແກ່ນຫນາກມີ້ ຂະຫນຸນຍ້ອມກໍຈີ່ງເຫລືອງ
ບຸນພາຊື້ນ ເຖິງສະຫວັນພົມມະໂລກ
ໄດ້ເພື່ອພ້າຂລອ ງົວຫຍ້າທອດຫານ
ໃຫ້ດ່ອຍຫລືງຫາກກື້ ເປັນດວງແວນປະເສີດ ດີ້ນ
ເຫັນວ່າໄດ້ນັ່ງກ້ວານ ຄວາມເວົ້າໂອດສະຫາະ
ມາບໍ່ຫລືງດູຫນ້າ ພາຍຫລັງພົບໄພ
ດໍາສຸກບໍ່ມີເລີງດັ່ງນ້າ ເຫວຫ້ວຍແມ່ນັດທີ
ຫາກວ່າແສງໄຟ ແຈ້ງ ບໍ່ປຸນປານສຸລິເຍດ ຫລານເຮີຍ
ອັກຄີໃສແຕ່ໄກ້ ບໍ່ມີແຈ້ງສູ່ກະແສ
ໂລກຫາກໂມຫະນາຍັ້ງ ສາທຸການຈົມຈື່ມ
ສັດສິ່ງພ້ອມ ເພີ້ງຊຸ່ຊຸດະນາ
ເປັນນາຍຫລ້າງ ທໍາບຽມສະດວກ ບົວນັ້ນ

ສັດສິ່ງເຮົ້າ　　　ຈົມຫລົ້ນຮູ່ອັນ
ຍາໄດ້ເບິເບິດແວ້ນ　　　ປານກອງປຸ່ມາ
ໄພ່ເຂົາຈິບິນຫາຂວັນ　　　ທ່ານຈິຕຣູນທັ້ງຫລາຍ
ທຳຕົ້ນຢ່າໄດ້ເປັນດັ່ງນົກແຕດແຕ້　　　ຮ້ອງປ່າວເປັນຈິ່ງ
ຍິງກໍ່ຍິນດາຍດິງ　　　ຫນ່າຍສະອາງຈາຍຮູ້
ນົກປາດບໍ່ຫອນຮູ້　　　ເອົ້າອົ່ງມີຜະຫຍາ
ທ່ານທາກຢູ່ຕາມບຸນຫລັງ　　　ບໍ່ແປງຍໍ້ຍອງ
ອັນນີ້ລຸງເຕີນໃຕ້　　　ຕາມທາງເສັ້ນເກົ່າ　ຫລານເຮີຍ
ດັ່ນທາກຕາມເສັ້ນລຽວ　　　ກົວຈິຕຍຸ້ງເນື່ອລຸນ
ເຕັນວ່າຟ້າຮ່ຳຮອງ　　　ຢ່າຮຽກວ່າຝົນຈິຕົກ
ລາງເທື່ອວາໄຍພັດ　　　ເມກມາຫລາຍສຽງ
ເຕັນວ່າທ່ານໄດ້ແກ້ວ　　　ຍາໄດ້ເປີບໃຈສະຫງວນ　ທ່ານເຮີຍ
ເຕັນວ່າຮົ້ງໃສ　　　ຫນ່ອຍຂອງໃພ່ຈົ້ຮູ
ມາດວ່າອັນໂຕດີ້ນ　　　ນຳເງົ້າໃນແອ່ນ　ຫລານເຮີຍ
ໃສກໍ່ຫາກໃສແຕແກວ　　　ເງົ້ານັ້ນບໍ່ຫອນໃສ
ສ້ວງມາລະເພດຖິ້ມ　　　ເສັຽວາດແຫງຂຸ່ນ
ເຫລືອແຕ່ດາງສຽງ　　　ໃສ່ລາງປະສົ້ງຮອງ
ຂອງບໍ່ເປັນຕາສົ້ມ　　　ກຸມກົ່ນປຽວປາກ

ຊາກໄມ້ບໍ່ຕານຫຼ່ອຮົມເຄົ້າ   ແສນຈົ້ກຮວກໍ່ບໍ່ງາມ
ລຸງບໍ່ຕັ້ງແຫຼ່ງເຈົ້າ   ຣິດບໍ່ຕານຄອງ
ອິນແຕ່ເອົາຂວງຫຶດ   ເບື່ອເນົາມວນຫ້ອງ
    ຄໍາປາກຍັງແຮກ້ອງ   ເອີ້ນໃສ່ເທວະດາ
ມາບໍ່ກົວເສນາ   ຢູ່ເຕີວຕຣູນຕ້ານ
ວ່າບໍ່ມີໃຜຮູ້   ເຈີວກົນການຫຼາກ
ຈາວໄມ່ປາກບໍ່ໄດ້   ເອົ້າຮອງວ່າໄດຍ
    ຄັນຈິເປັນຂຸນໄຕ້   ທ່ານຮູມນ້ຳອຄດ   ຄອງນັ້ນ
ຈາໄຕ້ເປັນທີ່ເອົ້າ   ຕານເສັ້ນແມ່ຂລອງ
ຄັນຈິຂາຍຈາວບ້ານ   ໄຕ້ຊານຣິດຄາເນ
ຍາໄດ້ເອົາຄອກເມືອງ   ອົ່ນຣີນເອົາຮ້າຍ
    ອັນບໍ່ຜິດປະໄຕ້ແຕ   ຄອງໝູ້ຈາວຟຮູຍ   ເສັ້ຮູນັ້ນ
ໄຕ້ຫລານກົວຍາບເບື້ອງ   ມາຍທນາເວດທະນາ
ຄອງໄນໄຕ້   ຊານຫລາຖູ່ກອນ
ຈາໄຕ້ເປັນທີ່ເອົ້າ   ຄ້ານອນຈອຍລາວ
    ບໍ່ກວ່າເຈົ້າ   ວິຈາຫລີງຈອບ
ຍ່າໄດ້ກິນຕ່ວນ້ວນ   ລີ້ງທອງແສນພູວ
ຍາມເມື່ອຕັດຕ່ອນເບັ້ຣ   ຮ້ອງກ່າວເທວະດາ

ຈາບໍ່ມີຄຳສັດ ລ່າຍລວງສິ້ນຈາງ

ອັນນີ້ຄຳຂວງ ແທ້ ເທວະດາພາຍທວ່ານ ລົງແລ້ວ

ໃຜບໍ່ຮູ້ແທ້ງຖ້ອຍ ຖະແຫລງເວົ້າວ່າດີ

ເຜົ່າພາໄດ້ຊື່ໃສ້ ດົງຮູວເກາະທນ່ວງ ລົງແລ້ວ

ຄຳບໍ່ເປັນທີ້ປອງ ຕຳຈຳຈົ້ນມາ.

ເກີດມາພົບບາດໄມ້ ທນ່ານຄ່ຽນເປັນແຜ

ແນວອັນໄຮ່ ເປັນຂາງທນອນບ້ອນ

ລູງກໍ່ອົດໂອຍໂອ້ ສອງຂອບສາມປີ ນີ້ແລ້ວ

ຂົ້ວໄອ້ໃນທວງທີບ ບໍ່ເບີຍເບົ້າຮອນ

ເສສາໄອ້ ໃນທະນາສຸດສອກ

ດີທີ່ແຂບທາກສິ້ນ ລອຍນ້ຳບໍ່ເປັນ

ບໍ່ກວ່າວິຊາເຈົ້າ ທັງຫລາຍຜູ້ສະຫລາດ

ວ່າເລີກດີ່ສົງຄົ້ນ ດົ້ນນ້ຳແມ່ຈະເລ

ລູງກໍ່ທົບຫວຍຮ້ອນ ຄົນຄາຍເທື່ອອອກ

ໄດ້ຄາວໄຫລຫລັ່ງບ້ອຍ ວັງນ້ຳບໍ່ເປັນ

ລູງກໍ່ໄຂທາງໄວ້ ເອົາຕົວຈຸ້ນບຸ່ມ ເຟື້ອຍແລ້ວ

ເມື່ອຈີເພີຍແດກໄວ້ ກົວຮ້ອນແຜ່ນພະຍາ

ຈົບລະທາຕົວຂອັນນ້ຳ ຈະເລັ້ນອຍບວກຄວາຍ ຫລານເຮີຍ

ຂອນຍາວຫົວຂວັນຂວານ ເມື່ອຈິຟັນລຳໄມ້
ປາອາໄສເພິ່ງນ້ຳ ສະດອກບົວຫອງ
ກອງບໍ່ດີມາດັງ ຫນ່າຍສະອາງລຳໄມ້
ລຸງກໍດັງໄຟໄວ້ ຫມູຫມານາເພິ່ງ ຫລານເຮີຍ
ບໍ່ໄດ້ກິນຕ່ອນຊີ້ນ ຫລອນໄດ້ເທົ່າຂະໂມຍ
ລີນຫາກມີວັງນ້ຳ ມັດສາຫາວັງເມິ່ງ ຫລານເຮີຍ
ເປັນນາຍໄພ່ບໍ່ພ້ອມ ແປງຫນ້າກໍ່ບໍ່ດີ
ມີໄຫມດັ່ງບໍ່ຍ້ອມ ດີປ່ານໄຫກະເລີງ ຫລານເຮີຍ
ດ້າບໍ່ແດງພໍກະເທີນ ສ່ອນຈິເສັງເຊີ້ງພາ
ຈາກທີ່ສາຂາໄມ້ ລາວລຳກໍຍັງຕ່າງ ກັນດາຍ
ໃບບໍ່ມີກ້ງການ ເຫລືອດ້ານແຕ່ລຳ
ມະນຸດສາເຊື້ອ ຍິງຊາຍກໍຍັງຕ່າງ ຫລານເຮີຍ
ພັນທຸມີມາກລົ້ນ ຈະເລຫລົ້ນແຕ່ໃດ
ປັດຖະຫວິງພົ້ນ ປະຖະພີພົ້ນ ທໍລະນີກໍຍັງຕ່າງ ຫລານເຮີຍ
ບ່ອນສູງພົ້ນ ໂພນສະອາງຫນ້າຫນ່າຍ
ລຸງກໍຈັກແພດໄວ້ ຫິນແຫ່ງຈາວຈະໂນ
ໄຟບົ້ງຫມື່ນບົ້ງແສນພາດວັນລົງ ກໍຫາກເລີງລອນພົ້
ເຫັນວ່າມີສຸກແລ້ວ ມັງສັງເນື້ອໃຫຍ
ປາຈິວມີບໍ່ແພ້ ຕ້າຈາຍບໍ່ເຫລືອດແລ

ເຫັນວ່າໄດ້ຍົກແລ້ວ

ຍ້າໄດ້ງົວງສຽວ

ລາວເທື່ອເປັນດັ່ງພະຍັກໄດໄດ້

ເຄາະຄອບຮ້າຍ

ທຳຕົນເປັນດັ່ງຂັ້ງໄມ້ເຮ້ຍ

ດັ່ນທານວ່ເຮົາງົວ

ດັນທາກຕົວເອົາແທ້

ຄິດໃຫ້ເຖິງຍອດນ້ຳ

ທາງນ້ຳໄຫລສູ່ນາ

ທາງນ້ຳໄຫລລົງຂອງ

ຄິດໃຫ້ເຖິງປ່ອງຈ້າວ

ທາງແປວຫມູ

ຢ່າໃຫ້ເປັນຈາຍຄວ້າງ

ຄົນໃຫ້ດົບຮອດຂ້າງໜໍ້

ຈູງເຕາະໃຫ້

ຫລັບຕື່ນໃຫ້

ຍ່າໄດ້ລຽວ

ພາຍລຸນເປັນເປໂຕ

ຈ້ຳຕື່ນບັນດາສັກ = (ເດີມປາດາສັກ

ນົ່ວໄພນຄວຍເອົ໊າ = (ເດີມຂວຍເອົ໊າ

ນອນໄພນຂີ້ປອກ ປາງນັ້ນ

ປາງນັ້ນຫລົ່ມຫລວງ

ຂວານຖາກແຂວນລັບ

ກໍ່ຈົ່ວສົນສະເຫມີ້ຄານ

ຫລາຍທີ່ທານຂົ່ນ

ປາຍຫ້ວຍຮ່ອມໂຮມ

ແປວປ່ອງມະຫາສະຫມຸດ

ປ່ອງຈະເລຈະຊວຍນ້ຳ

ທາງປ່ອງແນວຢູ່

ຮ່ອມພູພະນັງກວ້າງ

ດົນຈະເລລາກກະຕຽວ ຫລານເຮີຍ

ເຖິງກັ໊ນຈົ່ງແນ່ນດົນ ແທ້ແລ້ວ

ເຕີນຫລານຢ່າປະຫມາດ

ຄະນົ້ງຊູຊູຍານ

ໂລບຫລ່າຍໃນທັງ ນີ້ນເນີ

ເວດທະນາມິ໊ນວ

ເປັນດັ່ງກະໄຫຈາຍຟູ້ ຈາຍວອນອ້າຍປີ່ ປາງນັ້ນ
ບາດວ່າມໍລະມຶ່ງມ້ຮູບ ກ້ຳຂອງເວດທະນາ
ອັນນີ້ຄຳລູງໃຫ້ ສອນຫລານເປັນປະໄຫຍດ ຫລານ ເຮີຍ
ບັດຕອກຫລານບໍ່ຈົ້ວ ມັນຈິຫມັ້ນຮ່ອມໃດ
ດ້ຽວຫມາກປູນບໍ່ພ້ອມ ປາກເປົ່າມືແດງ
ດັນບໍ່ເອົາຢາແຖມ ຕື່ມນຳບໍ່ມີແລ້ວ
ອັນເມື່ອງຜົວກໍ່ຟັນຂາວໄວ້ ເມັຽກາງເອົາແກບ
ມາລ້ຽງຫມູແມ່ຕຸ້ຍ ກໍ່ຫ້ຳສາວກໍ່ເຮືອນ
ພາຍລຸ້ນແລ້ວ ຜົວເມັຽວິວາດ ກັນນັ້ນ
ໃຜ່ກ້ອາວ ດູນັ້ນແກ່ກັນ
ຄຳນີ້ໄວ້ແກ່ສັບເມເຈົ້າ ທັງຫລາຍນັກປາດ
ຕອງໄຕ້ຖອຍ ຂອງນັ້ນແຈກປຸນ
ຊ້ວ່າຄຸນຜົວລົ້ນ ຄຸນເມັຽຫລາຍກວ່າ
ຕັດໃຫ້ຕ້ອງໄຕ່ຂໍ້ ສອງນັ້ນປັ່ນແປ ແດ່ທ້ອນ
ລູງກໍຈຳງເວົ້າ ຄຳແມ່ນເປັນຜິດ
ຖືວ່າເປັນຄຳດີ ຫມ່າຍສະອາງຄຳເວົ້າ
ເອົາແຕ່ຄຳເຫລັນຫລ້ອນ ລຸນຫລັງຖືແມ່ນ
ຄຳເຈົ້າຕ້ານ ຫລັງມູ້ນບໍ່ເອົາ

ທາງເສັ້ນເຄົ້າ | ກຸມກວາດຫນານປົກ
ຄຳບູຮານ | ບໍ່ຈາຈົ້ງຕານ
ອັນນີ້ຜິດປະໄຫແຫ້ | ລຸງຫົວໄຂປາກ
ເຫດວ່າຟັນບໍ່ພ້ອມ | ອາຍຫນ້າເພື່ອນຝູນ
ມາດ້ວາປາກກ່ອນເວົ້າ | ບໍ່ຢ້ານເພື່ອນຫົວຂວັນ
ເດີນບໍ່ໄປຕາມທາງ | ຖືກດົງເສືອຮ້າຍ
ເຫັນວ່າຫົວຂາວແລ້ວ | ຫົວດຳໄປກ່ອນ ຫລານເຮີຍ
ຫົວໃຈເດີນຫ່ອນເວົ້າ | ຄຳເຖົ້າບໍ່ຖືກຫູ
ຜູ້ເຖົ້ານັ່ງຢູ່ໃກ້ | ເວົ້າຜ່ານເກສາ
ມາບໍ່ດູເຫພາ | ຢູ່ເຕີງຕຮູນຕ້ານ
ຄຳນີ້ | ພົ້ນເຫງາຫາຍຫວ່ານ ລົງນັ້ນ
ກົວທໍ່ທູກບໍ່ນົ້ວ | ພາຍຫນ້າເວດທະນາ
ສັດຈະນີ້ | ສັດຈົ້ງເວົ້າຫລ່າຍ ຫລານເຮີຍ
ອູບປະຈົນນີ້ບໍ່ຫາຂວັນ | ຫນ່າຍສະອາງຄຳເວົ້າ
ຫວີຫົວຂວັນຜົມຫຍຸ້ງ | ເກສາຂາວເຜີອກ ຫລານເຮີຍ
ອູນເຖົ້າໄດ້ເນັ້ຮຫນຸ່ມນ້ອຍ | ກຸມຍ້ອງວ່າດີ
ອັນນີ້ອູບາດຮ້ອນ | ໃຈແຫ່ງຍັນດີ
ນັກປາດຕາຍດີກລົມ | ເພື່ອນົວຄຳເວົ້າ

24/VII ห้ามจำหน่าย

ລຸງເຕີນໃຕ້ ຜູ້ຫລານຈຳຈື່ ເອົາຫ້ອນ
ຄົວເຮືອນບໍ່ພັ້ດາວໝໍ້ ປະສົງເວົ້າອົ່ງເມັຽ
ດັບສຸຈຸມບົວໄດ້ ລັດຕະນົວພໍ່ໝັ້ນ ດີນັ້ນ
ຈົ່ງຄ່ອຍຕາຊ່ວນຈ້ອນ ເມັ້ຽນ້ອຍຈົ່ງຄອນ
ນາຄ່ວາເວົ້າເມື່ອໜ້າ ທາງຫລັງປະໄປ່ ເສັ້ຽນັ້ນ
ນາບໍ່ຢ້ານທ່ານເວົ້າ ຕຽນ້ຕານກ່ຖວຂວັນ
ແມ່ນວ່າມັນລື່ນລົ້ນ ຢ່າໄດ້ກ່າວຈາຫລາຍ ຫລານເຮີຍ
ຂັ້ງໄວ້ໃນພິຫວງ ຢ່າຈາຈົ້ງຕານ
ຈັກຂຸມີໃນໜ້າ ທັງສອງພໍ່ຄູ່ ຫລານເຮີຍ
ໃຫ້ຄ່ອຍເບື່ງວາດເວົ້າ ຕາຍແລ້ວຈື່ງເອົາ
ລົມຫາກພັດຟາດນ້ຳ ນ້ຳຫາກຕີຟອງ
ຟອງຫາ່ກຕີໄກວກວັດ ຟາດເຮືອສະເດັ້ນຍ້ອນ
ຈອນຖືກຄວາມລຸງເວົ້າ ຕາຍເຫີງໄດ້ວ່າຍ ຫລານເຮີຍ
ຖໍ່ເຮືອໃຫ້ຫລານຕາມແມ່ນ້ຳ ພາຍຂື້ນຍາກກໍໃຈ
ມັກໃຫ້ມີວາດເວົ້າ ຍາໄດ້ອົ່ງສູງຫລາຍ ຫລານເຮີຍ
ໃຫ້ຄ່ອຍຈອນດູຕາ ເມື່ອວາຈາຕ້ານ
ດັບວ່າຫນູກັດເສື້ອ ແພຂາວຫລານຈິຂາດ ຫລານເຮີຍ
ມັນບໍ່ໄດ້ວາດເວົ້າ ຖານແລ້ວກໍຈື່ງຈາ

ຍາໄດ້ຂຶ້ນຂອງຕ້ອນ ໄປຫອມມົດງ່າມ ຫລານເຮີຍ
ປວກຢູ່ໄມ້ ຕຽນສ້ານກ່າວຂວັນ
ດັນຫາກເປັນຈາຍຫລ້າວ ຍາແກມຫິນແຮ່ ຫລານເຮີຍ
ຈາຍກໍໃຫ້ເປັນຈາຍແຫ້ງ ຫິນນັ້ນຢ່າໃຫ້ມີ
ຄຳຍິງນີ້ ຫລາຍເຊີງງອນຕ່າວ ຫລານເຮີຍ
ທຳເພດເປັນດັ່ງນັ້ນ ຈາຍໃບ້ອ່າງາມ
ດັນຫາກເຢາະຖືກຂໍ້ ເຫັນເງື່ອນຊູມຈາຍ
ເປັນດັ່ງເຊືອກສານແກວ ເລົ່ານາຍທາງສັ້ນ
ພີບໍ່ເປັນດັ່ງຄຳລຸງຕ້ານ ເຕີນຫລານລອງເບື່ງ ດູ້ຫອນ
ລຸງບໍ່ໄດ້ຕັ້ງແຂ່ງເອົ້າ ຕຽນຫນ້າຫນ່າຍຍີງ
ຍີງໃດແຂນຍາວສ້ວຍ ຕີນຜົມແຂວນລ່ານ
ຜົມກ່ຳກ້ຽວ ຂາວເຫລື້ອມດັ່ງເທົາ
ຈາຍໃດໄດ້ ບຸນຫລາຍຈິ່ງຈອບ
ໃຫ້ຄ່ອຍອົດຄອນເຍື້ອນ ຍາໄດ້ກີດຫວງ ແຫ້ນີ
ເຖີງເມື່ອບຸດເກີດໄດ້ ພໍສອງສານສີ່
ຫລ້າງຈັກມີພູໃຈ້ ຕາງຫນ້າອະເນກນອງ
ໃຫ້ຫລານຈອມດູ້ຫອນ ນຳຄຳລຸງກ່າວ ມາປີ້
ຜີວ່າຜິດແພ່ງດ້ານ ຄຳເຖົ້າຈິ່ງລອງ ທັ້ນຫອນ

ຮູບອັດສຳເນົາໃບລານບັນທຶກຄຳກອນຫນ້າທຳອິດ

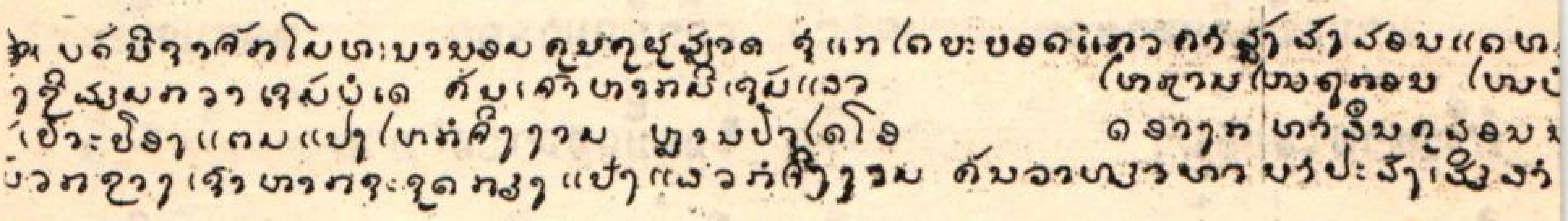

ເຈົ້າມູນນາ ແມ່ນພ້ອມເຈັບທາງເທດຊະເພິງຂຸນພູມ ຄອນທາງທາງກາເປັນລຸ່ມລູ
ປີກິນຝົນໄດ້ກໍ່ງາມ ກັບຊີມາສືບມາໃຫ້ທາຄູ່ເພີນມູຍາງນູ້ວານເອີ້ ເຮົານັ້ນເປັນ
ນີ້. ເຮົາຄືວາແມ່ອປູນາປຣາກຊະທາວພົນ ທາ່ກິນໃຫ້ຄີດູນເອືອສອງນູ້ານເອີ້
ນູ້ວານເອີ້ ກັບຊີເຮົາປາກວາງໃຫ້ທາເທົາຢູ່ສຕີນແທເນີ້ ຄ່ານີດາວສອນໃຫ້ນູ້າ

ເປັນແຕ່ໂກສົນຫລັງ
ຫລານຍາໄດ້ມົວເມົາດ້ວຍ
ໃຫ້ຄ່ອຍຕັ້ງ
    ຄັນຕາກໄດ້
ເປັນດັ່ງທຸລະກະຫ້າວ
ອັນນີ້ລູກກໍ່ເຕາະຕ່ອຍຂໍ້
ຫລອນວ່າລູກເຕີນຜິດ
    ລູກບໍ່ໄດ້ຄູ້ເຂົ່າເຂົ້າ
ລູກກໍເຕັນແຕ່ຫນັງຫຸ້ມເນື້ອ
ຫລອນວ່າເຕີນຜິດໃຫ້
ຄັນວ່າເຕີນບໍ່ຖືກຂໍ້
    ລູກກໍເຖົ້າແກ່ແລ້ວ
ຫູຕາຫົວມົວເມົາ
ຫລອນວ່າເກີດກຫນ້າ
ໃຫ້ຄ່ອຍພິ່ຜຽນແຕ້ມ
    ເຕັນວ່າແສງແດດຮ້ອນ
ຍາໄດ້ໄຂຫວານເທິງ
ນັດຖີ້ສຽງ

ສົ່ງມາຍັງຈິ້ພໍ
ຄຳກິນບໍ່ຊູ້ອີ່ມ   ຫລານເຮີຍ
ໃຈນ້ອມເຊື່ອງຫານ   ແຫ້ເນີ
ຂອງມູນມາເຕີ່ມ   ຫລານເຮີຍ
ປາງນັ້ນອະເນກນອງ
ຂໍໂທດທັ້ງຫລາຍ
ຢ່າໂກຫາຮ້າຍ
ເຫັນໃຈຝູງເພື່ອນ   ໃພແລ້ວ
ຝູງໃສ້ເບົ່າເຫັນ
ຂໍພອນອະນຸຍາດ   ກ່ອນຫ້ອນ
ຂໍເຈົ້າໂພດພາຍ   ແດ່ຫ້ອນ
ເຈັດສິບເສດທົກວັດສາ   ນີ້ແລ້ວ
ບໍ່ຂາວໃສແຈ້ວ
ໂກກາພິດພາກ   ສອນນັ້ນ
ຫາໄດ້ໃສ່ແຖມ   ແດ່ຫ້ອນ
ຍາຕຽນພະອາທິດ   ຫລານເຮີຍ
ໂພດຄວາມດູ້ຮ້າຍ
ແຖມພະນພາຍໂລກ

ໄວ້ໃຫ້ເປັນຜ່ອນຂໍ້ ຍັງຈິເອົາຕໍ່ໄປ

ອັນນີ້ເຍິງໄຟໃຫ້ ຕາມທຽນແສງປະທີບ

ບູຊາໄຕຍະຍອດແກ້ວ ຄຳສະຫລ້ວງສັ່ງສອນ

ຂໍໃຫ້ຈິດໃຈຕັ້ງ ໃນຄອງພຸດທະຍາດ

ຍາດາດແຄ້ວ ຄອງຕັ້ງສາດສະຫນາ

ຂໍໃຫ້ເປັນບຸບພາຜົ້ວ ຈູມຈິບານເຣືອ ງາມນັ້ນ

ແມງພູ່ເຜີ້ງ ຊົມກ່ອງກິ່ນລະອອງ

ໂລກບໍ່ຕັ້ງທ່ຽງຫມັ້ນ ສະເຫມີດັ່ງນິລະພານ ທ່ຽງນັ້ນ

ເຫັນແຕ່ກິນພານພົບ ຫມູ່ໃຈໂລຮ້າຍ

ຄັນວ່າເອົາເມັຽໃຫ້ ຕອງຕາຖາມຖີ່ ດູນັ້ນ

ໃຫ້ຖາມສື່ແຈ້ບ້ານ ຄວາມພ້ອມຈິ່ງເອົາ

ລາວເທື່ອເປັນເຊື້ອຮ້າຍ ປອບປ່ອຍໂພງລະຂໍ ກໍ່ມີ

ຫລານບໍ່ເຫັນພາຍໃນ ຈອບຖາມຊາວບ້ານ

ຄຳລະຫັດໄວ້ ບໍ່ມີໃຜຊິຮູ້ເມື່ອ ຫລານເຮີຍ

ເມື່ອຫາກຄາຫວ່າງແຂ້ວ ໃຜຊິຈົ້ມຈ່ອຍຫລານ

ຫລານປາກເຫັນຮູບຮ້າຍ ໃຫ້ແຍງເບິ່ງໃນກະຈົກ ຫລານເຮີຍ

ຢ້ານບໍ່ເປັນດັ່ງຄຳຄິດຫລານ ຫລາກກໍ່ໃຈລາວແລ້ວ

ຈາກທີ່ແມອບ້ານມາ ຫລາຍຕົວກໍ່ຍັງຕ່າງ ກັນດາຍ

ມ້າກໍ່ຕາກຕ່າວມ້າ   ບໍ່ຫົວນ້ຳຈອບອານ
ຄຶດວ່າອາຈະໄປແລ້ວ   ຖືລົວບານຈື່ວ   ຫລານເຮີຍ
ບ່ອນພຶດມາບໍ່ຮູ້   ພາຫລຸ້ຍຫລ່ຽມຊຸນ
    ດັ້ນຫາກເປັນນາມມ້າ   ໃຫ້ຫາບານມ້າແມ່   ຫລານເຮີຍ
ມ້າໃຫ້ເປັນມ້າແຫ້   ຫຽມໄດ້ຫຽບລົວ
ຍົດສູງໃຫ້   ຫາເມັຽຕາມເລື່ອງ   ໂຕນັ້ນ
ຄວາຖືກເກົ້າ   ບາຍໄດ້ຢ່າເອົາ
    ມັນຍ່ອມພາສັກຫລຸ້ຍ   ເສັຽສິນຍົດຕ່ຳ   ໄປນັ້ນ
ຫາວໃຫ້ຮູ້   ເມື່ອຫນ້າອິກຜະຫຍາ
ຫລານວ່າຮູ້ນາດແທ້   ບໍ່ຮູ້ຮອມພາຍຫລັງ
ຈົວເມັຽຈົວພໍ່ຕາຍ   ເອດທະນານຳລູກ
    ຫາກວ່າຂວານຄືແລ້ວ   ປະສົງຟັນໄມ້ແກ່ນ
ເພດອບໄມ້ຂີ້ຫລີ້   ຕໍາໄມ້ແກ່ນສະແກ
ຍາໃຫ້ເປັນດັ່ງພ້າດ້າມເດັ້ງ   ຟັນກົ່ງຫລົງຕໍ່   ນັ້ນເນີ
ຟັນແຕ່ປາຍວ່ງ   ບ່ອນກາງມີຕອງ
    ອັນນັ້ນເຂົາວ່າຟັນແຕ່ເປືອກ   ກາງລຳບໍ່ເຖິງແກ່ນ   ຫລານເຮີຍ
ໃຫ້ຫລານຟັນແທ້ໆ   ສາມຂັ້ນບັ່ນກາງ
ເປັນຊຸມໃຫ້   ຄອງໃນໃຫ້ຮູ້ຮອດ   ຮອດນັ້ນ

ຢ່າໄດ້ໂອດແຕ່ນອກ ທາງບ້ານອໍ່ງເມັຽ

ຊູນກະຈານີ້ ພໍ່ມາດີກວ່າ ຫລານເຮີຍ

ເຂົາຊິເວົ້າຕໍ່ໜ້າ ຫູຮູ້ມັນ

ຫລານຢ່າໄດ້ທຳເຍື້ອງນັ້ນ ອາຍເພື່ອນທັງເມືອງ

ທັງຫລານເຫລັນ ບໍ່ລອນຢຳຢ້ານ

ພັນທຸໄພບໍ່ພ້ອມ ຢ່າໄດ້ຂ່າວເຖີງຊູນ ຫລານເຮີຍ

ຄົວເຮືອນບໍ່ພໍກຳມື ຢ່າຈາຈົງຕ້ານ

ລາງຄົນມີແຕ່ຜ້າ ພື້ນດຽວແສນກະຕ່ຽວ ຫລານເຮີຍ

ຫຍິບພູ້ນພີ້ ຫົວມີ້ຄ່ຳດາຍ

ອັນນີ້ເຂົາວ່າອໍ່ງແຫ້ງ ເຫລືອເພດຂອງຊູນ

ພູຢາມີຄົນເຮືອນ ຫ່ຽວກິນກ່ອນເວົ້າ

ອັນນີ້ລຸງເຕາະໃຫ້ ເຕີນຫລານຈຳຈື້ ເອົາຫ້ອມ

ຄຶກຈື່ງຮູ້ ເປັນແລ້ວຈື່ງເຫັນ

ຫຽມດັ່ງເຫັດຢູ່ພື້ນ ໃນແຜ່ນທໍລະນີ

ເທີງຍັງບູ ອອກມາຍັງພົ້ນ

ຄົນວ່າບຸນມີນີ້ ຊຸມຟົງພົ້ນອອກ ຫລານເຮີຍ

ຍາດັ່ນດົ້ນ ເປັນໄດ້ເບົ່າດີ

ຍາໄດ້ໄປຫ່ຽວເວົ້າ ແນວວັນຂຽວຊິຮູ້ເມື່ອ ຫລານເຮີຍ

ໄຫສົ້ມເຈົ້າຈິເປັນແຕ່ບົ້ວ ຫນອນຈິດິ້ນເນົ່າໃນ່
ອັນນີ້ຄຳລະຫັດແຫ້ ຢ່າໄຊໄປຕໍ່ເພື່ອນ
ໃຫ້ເຈົ້າເອົາອອກຕົ້ມ ແກງສົ້ມໃສ່ບອນ ແທ້ເນີ
ຊາດທີ່ປູປາຢ້າງ ແມວເຫັນຮັດຕາເປີດ ຫລາຍເຮີຍ
ຜູ້ບ່າວເຫັນແມ່ຮ້າງ ຄ້າວຈຸຍເບີດເທີງ
ມັນຫາກຕີຖະແຫລວເວົ້າ ຖາມຫາແຕ່ເກົ່າ
ຄຳເຮົາເວົ້ານີ້ຕົກ ໄປຖິ້ມບ່ອນໃດ ນັ້ນເດ
ອັນນີ້ລຸງຈັກໃຫ້ ຫລັງແຂວເອັ່ນຈອງ ຫລາຍເຮີຍ
ໃຫ້ດ່ອຍຫາໄມ້ເທົ້າ ເດີນດັ້ນຈ່ອຍແຮງ ນັ້ນທ້ອນ
ລຸງນີ້ຄຳຮູ້ນ້ອຍ ຜະຫຍາຜ່ອນເສີ້ຊີ
ບໍ່ມີຄຳໄມຕີ ສັ່ງສອນໄປກ້ວາງ
ລອນທີ່ໂຈທະໂນເວົ້າ ບໍ່ມີຫລາຍພໍ່ເພື່ງ ສັງນັ້ນ
ເວົ້າບໍ່ມີຍາບສ້ວງ ເອັ້ນນ້ອຍບໍ່ຊຸມ
ບໍ່ມີໂຕງໂຕຍເວົ້າ ຄຳດຽວເທົ້າຄ່ຳ ຄຳເຮີຍ
ເຫລືອແຮງຈິດບໍ່ຕັ້ງ ໂອຍໂອ້ໂອດແຕ່ລົມ
ທ່າງຫລວງມີຫລາຍເສັ້ນ ຕາມໃຈຈິເລືອກໄຕ່ ເອົາທ້ອນ
ເຈົ້າຫາກມັກເສັ້ນເອີ້ງ ທາງລ້ຽວຫາກຈິມີ
ຊາດທີ່ຄວາຍຟູມນ້ຳ ຕົນມີມັນຈິເກືອກ ໄປແລ້ວ

ແມ່ແພະເຫັນແມ່ນ້ຳ ລອຍແລ້ວບໍ່ຢາກຄອຍ

ຄຶດວ່າໃຈປະສົງສາວ ຊຸງໄຫ້ໄວ້ໃຫ້ອາດ ຫລານເຮີຍ

ຕີແຕ່ດັ້ນຫາກສັ້ນ ແຂວນໄວ້ກໍ່ບໍ່ປີ

ມະນຸດສານີ້ ມີໂສມຫລາຍເພດ

ກໍ່ບໍ່ແລຫລ່ຳຖ້ວນ ກະບວນໄວ້ຊູ່ເຊີງ

ຫັດທະຍັງນີ້ ຫລາຍຄົນກໍ່ຍັງຕ່າວ ກັນດາຍ

ຍາໄດ້ເອົາເຂົ້າເນື້ອ ຫູຕັ້ງຕໍ່ມັນ ນັ້ນເນີ

ເຫັນວ່າເປັນຂຸນແລ້ວ ຈະໂນຈິເປັນໄພ່

ໃຫ້ຄ່ອຍຫລີງຖີ່ຖ້ວນ ກະບວນໄວ້ຊູ່ເຊີງ

ຍາໄດ້ອາຈາເວົ້າສະຫາວໂຕ ເວົ້າອົ່ງຫລາຍທ້ອນ ຫລານເຮີຍ

ລູງຈິເຕາະຕ່ອຍຂໍ້ ເຕີນໄວ້ຊູ່ເຊີງ

ລາງເທື່ອພາລາໃບ້ ໃຈມານຈາດຈົ່ວ ຫລານເຮີຍ

ໃຫ້ເຈົ້າຫລີງເບິ່ງເບື້ອງ ກະບວນສາງແຕ່ຫລັງ

ບຸນບາບນັ້ນ ຈາດກອນບໍ່ຫລີງເຫັນ

ລາງເທື່ອແນວທຳໂມ ຍໍ່ຫວນເຫັນແຈ້ງ

ລາງເທື່ອມຸກຂົວນີ້ ພາໂຕຕົກຫລົ່ມ ເລີງແລ້ວ

ຈີວຫາຫາກເປັນຕ່ອນເນື້ອ ຄະນີງຖ້ວນຈົ່ງຈາ

ຄວາມຈາໃຫ້ ຄະນີງດູສາມສ່ວນ ດີນັ້ນ

24/VII
ຫ້າມຈຳໜ່າຍ

ຢ່າໃຫ້ເສັຽຫລ່ຽມໄມ້ ຄົມພ້າຖາກແປງ

ອັນນີ້ຄູສອນໄວ້ ລັດສີສົມແປດແຫ່ງ ຫລານເອີຍ

ນັກປາດເບື້ອງວ້ອນ ມັດຫູ້ຈອຍບໍ່ຄອຍ

ໃຫ້ຄ່ອຍເວົ້າ ເອົາແຕ່ບຸນຫລັງ ຫລານເອີຍ

ຍາໄດ້ປີນຫາງຫລວງ ໄຕ່ນຳຍາເວັ້ນ

ຍາໄດ້ເອົາສົມທີ່ຄິດອ້າງ ມາຈາເວົ້າເພື່ອນ ຫລານເອີຍ

ໃສພາຍັງຍ່ອມກວ້າງ ຫລາຍຈັ້ນຮູ່ເຈິວ

ຍັງທ່ພິນສາມເສັ້ນ ຫລານແປງມາສອນປູ່ ປາງນັ້ນ

ປູ່ກໍອັບປະໂຫຍດເວົ້າ ຄອຍຫນ້າເບື້ອງຫລານ

ເປັນຂຸນຍາໄດ້ອ້າງ ຍໍໂອດສະຫາວໂຕ ຫລານເອີຍ

ໃຫ້ຄ່ອຍທຳຕົວລັບ ດັງປອມບັງໄມ້

ອັນນີ້ລຸງເຕາະໃຫ້ ເຕີນຫລານຜູງຫນຸ່ມ

ຍາໄດ້ວອນພອກພົ້ນ ກາຍດ້ານລື້ນຄູ

ຍາໄດ້ງົວງພົ້ນ ສະຫາວເຫລືອເຜດ

ເດີນໃຫ້ຫລານຄ່ອຍຫົ້ນ ຕາໄວ້ເບື້ອງຕໍ່ ແທ້ເນີ

ລາງເທື້ອມີຫນາມສຽນ ຕໍ່ສູງປັກປວດ

ເຄາະມີໄປຕ່ອຍຕ້ອງ ເສັຽເທົ້າບ່ອນຈີເດີນ

ຄຳກົບມາຜອກພົ້ນ ກາຍລື້ນຄູສອນ

ຍາໄດ້ກາຍທຳນອງ ພໍ່ຄູສອນໄວ້
ຈາໃຫ້ມີສັດໄວ້ ສີລັງຍາບ່ຮົງ
ແຕ່ວ່າທ່ານບໍ່ຍ້ອງ ກົວຈິຕ້ຍຸງເມື່ອລຸນ
ຄັນຈິຂ່າຍເຂົາໃຫ້ ຖາມບໍເສັຽກ່ອນ
ຄັນວ່າມໍບໍ່ພ້ອມ ແພງໄວ້ອຸ່ນຖົວ
ຄັນວ່າໄດ້ຫນ່ອຍແກ້ວ ໃຫ້ຖາມຊາຍແກມແຮ່ ຫລານເຮີຍ
ລາງເທື່ອຖືກຫນ່ອຍຮ້າຍ ຖົວເປົ້ງຈິຂາດໃນ
ຄັນຈິເປັນຂຸນໃຫ້ **ຖາມນາຍເຈັ່ນເກົ່າ** ຫລານເຮີຍ
ຍາໄດ້ເຮັດລື້ນດ້າມ **ຄອງເຖົ້າແຕ່ຫລັງ**
ຕັນວ່າເຂົາເມັຽນີ້ ເຂົາພົວຄອງວ່າງ່າຍ ຫລານເຮີຍ
ເອົາໃຫ້ຂອບຖີ້ຖວນ ສະເຫມີດ້ານຈົ່ງເອົາ
ບາດວ່າພາຍລຸນຮ້າຍ ກິນແຫນງເຫົ້າຈົ່ວ
ຖືກກໍ່ຈື່ງຮູ້ ເສັຽຫນ້າເພື່ອເມັຽ
ອັນນີ້ເປັນດັ່ງທຸກຄະຕະຫ້າວ ກາຍຄຳພໍ່ສັ່ງ ປ່າງນັ້ນ
ກໍ່ຫາກເສັຽຫນ້າທ້າວ **ພາເສົ້າຫມົ່ນຫມອງ**
ຍາໃຫ້ເສັຽເຊີງຜ້າ ໄຫມຄຳຄຽນຄາດ . . ເຮົານັ້ນ
ກາງພືນປະໄປ່ໄວ້ ເຊີງຈິເສົ້າກໍ່ຊາໆມັນ
ອັນນີ້ລັດສີເຈົ້າ ສອນຊາຍລູກອ່ອນ

ຄຳສອນຈຳຈື່ໄວ້ ບ່າທ້າວນັ່ງມູນ
ກິນຢາໃຫ້ຫລານຊອກເບິ່ງກ້າວ ຄາຟັນຈົ້ມຍາກ ຫລານເອີຍ
ລາວເທື່ອຄູກນຸ່ນຂ້ອວາວ ຄໍໄວ້ເບິ່ງລົວ
ເປັນດັ່ງພະຍາຫລວງເຈົ້າ ພິມມະຫລວງປາງກ່ອນ ວັນນັ້ນ
ພະຍາກໍຄຶດຢາກໄດ້ ເມັຍທ້າວກໍພອຍ
ທ້າວນັ້ນຫາມະຈາດເຊື້ອ ວົງຫນໍ່ໂພທິສັດ ແທ້ແລ້ວ
ຫລານຢ່າໄດ້ໄຂຫວານເທິງ ໂພດຄວາມກູ້ຮາຍ
ໃຫ້ຄ່ອຍໄຂລະຫັດຕ້ານ ວາຈາຈົງຖື່ ຫລານເອີຍ
ໄຂແມ່ນຈິ່ງຄ່ອຍຕ້ານ ພາຂັ້ນດັ່ງບັ້ງໄປ
ໃຫ້ຄ່ອຍມີສະບັບຕ້ານ ວາຈາຫວນຕ່ຳ ຫລານເອີຍ
ໄພ່ເຂົາຈື່ງຍ້ອງ ຍໍໄວ້ຈ່າເຈິງ
ຢ່າໄດ້ພື້ນລົມເວົ້າ ພາຫລານຊົ້ວຕົ່ວ
ທີ່ສູງໃຫ້ຄ່ອຍຍ້ອງ ຍໍໄວ້ທີ່ຄອນ
ຢ່າໄດ້ເຫຼືອແຕ່ເວົ້າ ຍໍຮູ້ບ່ອນເບົາຫນັກ
ໄພ່ເຂົາຈິ່ວ່າລົມພາແຮງ ຫນ່າຍສະອາງຄວາມເວົ້າ
ອັນນັ້ນສູງກໍດັ່ງໄປໃຫ້ ເວົ້າພ່ອຍແຖມຕື່ມ
ເດີນຄຳໄປບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຮູ້ແຕ່ງທັບ
ໃຫ້ຄ່ອຍລົມຄຳເວົ້າ ບໍ່ເສັຍເຈິງພ້າເກົ່າ

ບາດວ່າຈົບຄິດຮູ່ວຮູ້ ແພງໄວ້ຈຶ່ງຕໍ່ກາງ
ໃຜຜູ້ເປັນຂຸນແລ້ວ ລາຊາຕັ້ງແຕ່ງມານັ້ນ
ໃຫ້ຄຶດສື້ການ ຫລັງຫນ້າເກື້ອງກັນ
ອັດຖາຕົ້ງ ຕົນເຮົາໃຫ້ທ່ຽງ
ຕັດທະຍັງປ່າໄດ້ເຕື້ອງ ໃຈໄວ້ແຫ່ງມັນ
ເຂົ້ານັ້ນຖືເຂົ້ານ້ອຍ ຕ້ອຍຕ່ຳພໍດັກ
ມັນຈັກພາເຮົາເສັຽ ເນື້ອຊຸນພາຮ້າຍ
ນາງໃດເປັນເມັຽຫ້າວ ລາຊາຕັ້ງທ່ຽງ ມານັ້ນ
ຄິດໃຫ້ເຖິງສື້ການ ລະວັງໄວ້ຈຶ່ງຄອນ
ຄິດໃຫ້ເຖິງປ່ອງນ້ຳ ທັງປ່ອງແປວລົມ
ຢ່າໃຫ້ພາດວັນລົງ ຖົ່ງບັ້ງໄຟໄຂກວ້າງ
ອັນນີ້ໃສ້ພາຫ້າວ ໄຂມາແປປີ່ນ ຫລາຍເຮີຍ
ບໍ່ກ່ວາບັກປາກເຈົ້າ ພາຮູ້ຮ່ຳເພິງ ຕົ້ນຫ້ອນ
ຫລຸມຖົ່ງໄຟສືບບັ້ງ ເມົາຮູໄຂແມ່ນ
ອັນບໍ່ໄຂແມ່ນຄ້າມ ຄວັນຈີ້ກົວແຜ່ນດິນ
ອັນນີ້ລູງກໍສອນຫລານຫລ້ອນ ຜູ່ງລຸນເກີດໃຫມ່
ໃຜຜູ້ເກີດເກົ່ານັ້ນ ຍາແຄວນເຮ້ອນດັ່ງຫວງ
ສະບັບນີ້ ຮ້ອຍບົ່ວຄຳນິຂາ
ໃຜຜູ້ປະບູຮານ ບ່ອນເສັຽເຈົ້າພ້າ

ເຫັນວ່າເປັນດົນແລ້ວ ຍາລອນຖ່ວາຍ ຫລານເຮີຍ
ບຸນຫລາຍຈິ່ງໄດ້ເກີດພ້ອມ ທຳເຈົ້າສາດສະໜາ ແທ້ດາຍ
ຍາໄດ້ເຫັນທີ່ໃກ້ ເບັ້ຽບາດມາມີ ນັ້ນເນີ
ຍາໄດ້ແພງເງິນຄຳ ໃສ່ຖົງແພງໄວ້
ເຫັນວ່າໄດ້ເຟື້ອງແລ້ວ ຍາກ່າວເຖິງສະຫລິງ ນັ້ນເນີ
ໃຫ້ເຈົ້າຂາຍໄປທານ ຈິ່ງຊິເຫັນເມືອງຟ້າ
ອັນນີ້ລຸງເຢາະໃຫ້ ເຂັມຈິນທາງເທດ ສະເພົາພຸ້ນ
ຈິນທາກເປັນພໍ້ຄາ ຂາຍໃຫ້ກໍ່ຈິ່ງມີ
ເຫລັນໃຫ້ສອນຫລານໄວ້ ທັງຫລາຍໃຫ້ຈຳຈື່ ເອົາທອນ
ບາດວ່າຕົກດ່ານດ້າວ ແດນບ້ານເພື່ອນຊິດຊູນ
ເຫັນວ່າມີຂວາງກ້າ ປະສົງຟັນໄມ້ແກ່ ຫລານເຮີຍ
ບ່ານຍ້ອມຂອບດອກຮ້າຍ ຜົນໄດ້ກໍ່ບໍ່ຄົມ
ເປັນຂຸນແລ້ວ ຖົງພາຍຍາອໍ່ງ ຫລານເຮີຍ
ມັນຊິຜິດຮ່ອມເບື້ອງ ຄອງເຖົ້າແຕ່ຫລັງ
ຖົງສະຫລາເຈົ້າ ປົງລົງໄວ້ຈ່າຍດິນັ້ນ
ທີ່ຈິດເຈົ້າຢ່າອ້າງ ກິນແລ້ວວ່າເຄັມ ນັ້ນເນີ
ຍາມເມື່ອວາຈາເວົ້າ ໃຫ້ຫລິງດູຕາມເຫດ
ຄຳເລິກເຈົ້າຢ່າເວົ້າວ່າຕົ້ນ ຄຳສະຫລັ້ງເມື່ອລຸນ

ເຈົ້າຈິກິນແຫນງດ້ວຍ   ຮຽວຫນາມໄມ້ໄຜ່
ພາຍລຸນຄຶດອ່າວໂອ້   ຄະນຶງແລ້ວແຂງກະແດ
ກິນແກງຫາວຕ່ອນໄດ້   ບາຍເບື່ວເປັນປີວ
ຄຶດວ່າຂອງກິນດີ   ເກີດເປັນສາມງ້ວນ
ອັນນື່ວຄ່າກິນໃຫ້   ຕາດູຈົງຖື່
ບ່າດວ່າກິນຮອດຫ້ອງ   ດູ້ຮາຍເພື່ອນຈິຕຽມ
ເປັນດັ່ງພະຍາຫົງເຈົ້າ   ສອງຫົວປາວກ່ອນ
ຫົວນື່ງພະຍາລ້ຽງໄວ້   ປະສົງປ້ອງຫລ່ຳແຍງ
ພາຍລຸນໃຫ້   ຕິກອງຮ້ອງປ່າວ
ບອກໃຫ້ອາມາດຜູ້   ພະຫຍາລ້ຳຕ່ອຍຍົງ
ໃຜຜູ້ມີພະຫຍາໃຫ້   ມາດູເອົ້າເບື່ວ   ລອງຫ້ອນ
ເອົາໃຫ້ຫົງແຕກມ້າວ   ຄໍ້ນມຈາກກັນ
ເຈັດວັນແທ້   ເຈັດຄືນຮ້ອງປ່າວ
ວັນນື່ວໄປຈອບນີ້   ຄົນຮູ້ເປດສະຫນາ
ມັນກໍກອງສາຍເວົ້າ   ລອງດູຕາມເຫດ
ຄຳປາກບໍ່ຄຳເວົ້າ   ມັນຈຸ້ຍແຕ່ຄາງ
ມັນຫນີແລ້ວ   ພະຍາຫົງຖາມເຫດ   ການນັ້ນ
ໃຜຜູ້ມາເວົ້າຫນີ໋   ຈະແຫລງລີ໋ນເຫດໃດ   ນັ້ນເດ

ຫລາຍວັນໄດ້ ຫລາຍຄືນສັນເກົ່າ
ຫົວກໍ່ຕົກແຕກຫ້າວ ຫົວຂວໍ້ຈາກກັນ
    ເປັນຂຸນໃຕ້ ພິຈາລະນາດູຈື່ ຫລານເຮີຍ
ຮັກກັນຍາວໄດ້ສັບສໍ່ເວົ້າ ຄຳຮ້າຍແລະດີ ແທ້ເນີ
ເມື່ອຄຳຍາໄດ້ໄປຫ່ຼອງເວົ້າ ເຮືອນທ່ານຫລາຍຫລັງ ນັ້ນເນີ
ມັນບໍ່ເປັນຕາລວນ ອ່ອຍຄຳມາຢ້າວ
    ມັນບໍ່ເປັນຕາເວົ້າ ນອນຟັງລະຫັດເມື່ອນ
ດີແລ້ະຮາຍ ເຮົາແຈ້ງຮູ່ຄວາມ
ໃຫ້ຄ່ອຍຈອນລະຫັດໄວ້ ເດືອຄວາມດູກ່ອນ
ຄັນຫາກຕ້ອງຖືກຂໍ້ ເຮົາພົ້ງຈາ
    ຢ່າໄດ້ເສັຽແຮງເວົ້າ ລືມພາຕົກຫລົ່ມ
ຈາໃຫ້ຕ້ອງຖືກຂໍ້ ຄືນຮູ້ຫາກຟັງ
ເຂາະແຂວນແຂ້ ສອງຄວາມໄປໃຫ້ຄ່ອງ ຫລານເຮີຍ
ເປັນດັ່ງສຽງສະຫລາດນອນເຜົ້າຄຸ້ມ ພະຍາເຈົ້າບໍ່ຕາຍ
    ຄືນກໍ່ຕາຍຫມົດສຽງ ທັງເມືອງຍັງຖ່ອງ
ຖືກທ່ານສຽງສະຫລາດຫ້າວ ນອນຕັ້ນບໍ່ຕາຍ
ພະຍານັ້ນວິຊາລ້ຳ ຕອງທານັກປາດ
ມາຖືກສຽງສະຫລາດຫ້າວ ພະຍາແຈ້ງຮູ່ປະການ

ອັນນີ້ລູງເຍາະໃຫ້ ຈົວຫາລອງເບິ່ງ ດູນັ້ນ

ຈົ້ວຫາຫາກເປັນຕ່ອນເນື້ອ ເອັ້ນຂອງບໍ່ຫອນມີ

ມູກຂົວປາກ ໂມໂຫພາຈົ່ວ

ເສັຽເພື່ອຈິດບໍ່ຕົ້ວ ພາຫລ້າຍຫລ່ຽມຂຸມ

ເນີງໃຫ້ ຟັງເອົາຈຳຈື່

ຢ່າໃຫ້ເສັຽປະໂຫຍດເວົ້າ ຄຳຮູ້ສັ່ງສອນ

ຢ່າໄດ້ພາໂລພົ້ນ ຄຳກິນເບັ້ຽບາດ **ຫລາຍຫ້ອນ**

ໃຫ້ເອົາບຸນມື້ນອງ ເຮົາໄວ້ຈື່ງດີ

ຍາມເມື່ອວາຈາເວົ້າ ຍາກີບກິນລົ່ມກຽວ

ໃຫ້ຫາບົ້ວໄມ້ເຮັ້ຽ ແຮໄວ້ຈື່ງດີ

ຟັງແຕ່ປັ້ນຍາເວົ້າ ວິຊານັກປາດ ຫລານເຮີຍ

ລັບທ່ານວໍ່ພອກພົ້ນ ເອົາພໍ້ໃຫ້ວົກເສັຽ

ເອົາມາເວົ່າ ຜ່ອຍຄວາມຍາເຈື່ອ

ໃຫ້ເອົາກົກແກ່ນແຫ້ ມາເວົ້າຈື່ງຟັງ

ອັນນີ້ລຸງສອນໃຫ້ ຄວາມດີອັນປະເສີດ

ໃຜຫູຈຳຈື່ໄດ້ ຖືຫມັ້ນຍ່ອມຍືນ

ສອນໄວ້ໃຫ້ ຫລານຫລັງເກີດໃຫມ່ ມານັ້ນ

ໃຜຫາກຈຳຈື່ໄດ້ ສອນໃຫ້ຕໍ່ໄປ

ຍາໄດ້ເອົາໄປຖິ້ມ ເປັນຄວາມດູ່ວາຍ ໄປນັ້ນ
ເພື່ອນຕາກຕົ້ວແຕ່ວຂໍ້ ປະໄວ້ສົ່ວສອນ
ຕົ້ວໃຫ້ໂມທະນານ້ອມ ຟັວເອົາສອນຕໍ່ ໄປນັ້ນ
ຕາຍໄດ້ຂຶ້ນສູ່ຟ້າ ສະຫວັນແກ້ວແຫ່ວເຮົາ ທ່ານເຮີຍ
ສືບໃຫ້ມີໃນເນື້ອ ມົວສົວຕົ້ວຫຽວ
ຍາໃຫ້ລະຄາດເນື້ອ ຟັວໄວ້ແອ່ນຫວວ
ຢ່າໄດ້ເຫັນແກ່ສູ້ວັນມົວເບັ້ຽ ລັດຈະຕົວຂອວທ່ານ ຫລານເຮີຍ
ບຸນຫລັ່ວຕາກແຕ່ວໃຫ້ ມາພໍ້ທີ່ຈວເອົາ
ໃຜຜູ້ໂລພາພົ້ນ ຄຳກິນພາຈົ່ວ
ເປັນດັ່ງງູຈວວລົວຈອບກຽວ ກຸມຈ້າວແຫ່ວເຈືອວ
ຜີບ່ແມ່ນແອວກາຜູ້ ດົນດີຮູຈ່ອຍ
ສ່ວນຈັກເສັ້ຽເດດເຈົ້າ ພະຍາຈ້າວແຫ່ວເຈືອວ
ເຫັນວ່າຂວານຟັນສືນໄມ້ ເປັນຕໍ່ຢ່າດູວາຍ ຫລານເຮີຍ
ລາວເທື່ອເສັ້ຽທີ່ເທົ້າ ເດີນຫ້ນາປ່ອຍການ
ວັນນີ້ສັບພະສອນໄວ້ ຮູທິ້ວຮອຍແປດ ຫລານເຮີຍ
ນອນໃຫ້ຄຶດຮູ້ຂໍ້ ຂໍແຈ້ວຈື່ວນອນ
ຍາໄດ້ຈົ້ວໃຈດ້ວຍ ຄຳນອນກາຍເຂດ ເຫລືອນັ້ນ
ໄກ່ຂັນບັ້ນຖ້ອນເຄົ້າ ລະລົວໄວ້ຢ່ານອນ ແຫ້ເນີ

ຍາມນັ້ນໂຈໂລຣ້າຍ　　ໂດຈອນມາລັກລອບ　　ຫລານເຮີຍ

ຂອງທ່ານມ້ຽນ　　ແພງໄວ້ແກ່ໂຈນ

ປັກສິ້ຂອນ　　ຂັນມາສອງເທື່ອ

ໃຫ້ຫລານຟັງສູ້ດາວ　　ແດນຍ້າວແຫ່ງເຮົາ　　ແທ້ເນີ

ລາວເທື່ອບຸດໂຕເກີດ　　ເປັນຂະໂມຍວ່າເພື່ອນ　　ກໍມີ

ລາວເທື່ອທຳມະຊາດຈັ້ນ　　ເມັຽແກ້ວແຫ່ງເຮົາ

ເຫັນວ່າພານິໂຊແລ້ວ　　ນາວາຍາໄດ້ເຊື່ອ　　ເຮືອນັ້ນ

ບາດວ່າຕໍ່ລັກດັ້ນ　　ພາຫລົ້ນແດ່ວັງ

ແຈະໃຫ້ຫລານຄ່ອຍຈ້ຳ　　ຍາໄດ້ປ່ອນລົງເລິກ

ມັນຈິເສັຽຄຳກິນ　　ຂາດຄາດຄ້ຳເຂົາ

ບຸບຜາໄວ້　　ດວງຫອມອຳໃຫ້ແຈບ　　ດັ້ນ

ໄຫສົ້ມຍາໄດ້ໄຂປ່ອງກວາງ　　ແມວວັ້ນຮູເນື້ອກິນ

ຄັນວ່າໄຂກະແຈຕັ້　　ຈິນຈານຈິ້ຮູເຕດ

ຄັນວ່າໄຂປ່ອງຊາວ　　ແມວຈິຮູເນື້ອກິນ

ອັນນີ້ລູງຕາະໃຫ້　　ເຕີນຫລານຈຳຈື່　　ເອົາຫອນ

ຄຳລັບເຈົ້າຢ່າໄດ້ໄຂຕໍ່ຮູ້　　ເມັຽຈິ້ຮູເນື້ອກິນ

ອັນນີ້ທ່ານວ່າຂີ້ກາກມາແລກກ້ຽນ　　ຈິຄັນຕື່ມຊ່າງຫາ　　ຫລານເຮີຍ

ຊູ່ຄົນຮູ່ເປັນຂອງແພງ　　ຕໍ່ຕຳສະເຫນີ້ດາມ

24/VII
ຫ້າມຈຳໜ່າຍ

ນັກປາດໄດ້ຕ່ອມເບັ້ຽ   ຈົມຈື່ນຍຸ້ມຕົວ   ແຫ້ນໍ

ແລເບິ່ງໃນຖົງຈີບ   ບໍ່ມີສ້ງຄາງ

ລຸງກໍ່ຈອມລະຫັດເວົ້າ   ວາຈາສູງ ເຫລືອແຕ່ກົ່ອງ ຄວາມນັ້ນ

ລຸງຫາກຕື່ນເດີກບໍ່ແພ້ແລ້ວ   ຫນ້າວຮາຍບໍ່ຢາກຕິງ

ຄິດວ່າຂັງລະຫັດໄວ້   ເຫລືອຫວງເອົ້າອົ່ງ

ໃຜບໍ່ຮູ້ເມື່ອຂ້   ຂັງໄວ້ອັ່ງເອງ

ວິຊາຄິດພອກຕົ້ນ   ໄດ້ມໍ່ມາມີ

ທາງເມື່ອນິລະພານ   ຍິດຍາວຍັງກວ້າງ

ມາງິດວິຊາເຈົ້າ   ທັງຫລາຍຜູ້ສະຫລາດ

ມາຄ່ວາເວົ້າອ້ອມແອ້ມ   ຄຳຫລົ້ນອົ່ງເມັ້ຽ

ກໍ່ມາເສັ້ຽແຮງແທ້   ເກີດໃນຄອງພູດທະບາດ   ເຮົານັ້ນ

ຈາບໍ່ຕານຮີດເຖົ້າ   ຄອງຕັ້ງສາດສະຫນາ

ຄຳພິດໄວ້   ໃນຕົວບໍ່ຮູ້ເມື່ອ

ທຳເພດເປັນດັ່ງຈ້າງ   ສາມບັ້ນວ່າງາມ

ອັນນັ້ນເຫວດເຈົ້າ   ປັ້ຽມພໍ່ຕຽນຂວັນ

ເວນກໍ່ຍັງຄອງຄອຍ   ພໍ່ດູພາຍຫນ້າ

ເວນກຳບັ້ນ   ພາຍຫລັງມີມາກ   ຫລານເຮີຍ

ຂໍໃຫ້ຫມົດແຕ່ຈາດນັ້ຍຫອນ   ພາຍຫນ້າຢ່າໃຫ້ມີ   ແດ່ຫອນ

ມາປ່ຖືຈິດຕົ້ວ ເອົາຜ້າຜ່າພຽວ

ຫົດທະຍົວມາຢູ່ໃກ້ ປາຍລິ້ນບໍ່ຟັນ

ເຫັນແກ່ສູ່ວັນນັ້ວໄດ ລັດຕະຕົວຂອງທ່ານ ນັ້ນເນີ

ເບັ້ຽບໍ່ມີຢູ່ຄ້າວ ຖົວຮິແຫ້ວເປົ່າດາຍ

ກໍຫາກເຫັນລະເລັກລະນ້ອຍ ຍາມນົ້ວຫາຍເສັຽ

ເມັຽກໍມົວເມົາທຸກ ວອດທະນາໃຈນ້ອຍ

ອົນນີ້ຜີຈັກໃຫ້ ເອົາເຂັນມາໃສ່

ເຫວະດາບໍ່ພ້ອມ ເອົາຮ້າຍໃສ່ແຖມ

ອັນວ່າຫມາກເດື່ອສຸກ ແດງງາມແຕ່ນອກ ຫລານເຮີຍ

ຫມາກກອກສຸກແດງໃນ ຫົວໃຈຄົນໃຜບໍ່ຫວນເຫັນໄດ້ ຫລານເຮີຍ

ຕົ້ວຫາກເສັຽແຮງຍ້ອງ ແຮລາຍທາງເບດ ສະເພົ້າພຸ້ນ

ເຂາະຂອດຈີ້ ສາມເຟື້ອງຫ້າສະຫລຶງ

ມາບໍ່ຫລີວກະບວນຫນ້າ ພາແພຕົກຫລົ່ນ ເສັຽນັ້ນ

ບາຍຫົ່ມເນື້ອ ດີ້ຜ້າຫົ່ມກະຕໍ

ດົນວ່າໂສມຊູບຮ້າຍ ປຽບແຜ່ນຈັກດຳ ກໍດີ

ປູນປານເອົາມາປົກ ຕໍ່ໃນນຳເນື້ອ

ເປັນແຕ່ບຸນຫລັງພຸ້ນ ແມມນຳມາສົ້ວ ກໍດີ

ຈົ່ງຄ່ອຍເອາະອ່ອມຍ້ອງ ຫ້າແປງຈື່ງງາມ

ອັນນີ້ຈັກປຽບໃຫ້	ແຕ່ງໂລກຊາວມະນຸດ	
ດັ່ງວ່າບຸນບໍ່ພ້ອມ	ແປງໄດ້ກໍ່ບໍ່ງາມ	
ດັ່ງວ່າທຳບຸນໃຫ້	ຖາມຫານັກປາດ	ດີນີ້
ທ່ານຫາກເຄີຍສະຫລາດຮູ້	ພາສ້າງແຕ່ງທານ	
ອາຈານເຈົ້າ	ກໍ່ຍັງມີຫລາຍຊ່ຳ	
ຈ່ຳນົວເຍຢູ່ໃກ້	ການັ້ນຢູ່ໄກ	
ໃຫ້ຄ່ອຍຊອມດູສົມຄວາມເວົ້າ	ວາຈາເວົ້າມ່	ດູນັ້ນ
ແກ່ວງຫົວແລ້ວຈື່ງເວົ້າ	ຈານັ້ນຢ່າກົວ	
ຄຳສຸກໄວ້	ເອົາໄຟເປັນໃຫ່ຍ	ຫລານເຮີຍ
ດັ່ງວ່າເຈົ້າຈິຕົ້ນແຕ່ນ້ຳ	ເປັນຈ້ອຍບໍ່ເປື່ອຍເປັນ	
ຄຳນີ້ຫນັກເກື່ອງລ້ານ	ຫນັກເກື່ອງທໍລະນີ	
ໃຫ້ຄ່ອຍພິຈາລະນາດູ	ເບື່ງບຸນນຳໃຫ້	
ບຸນນີ້	ເປັນຂຸນໃຊ້ທ່ານ	ຫລານເຮີຍ
ດັ່ງວ່າບຸນບໍ່ພ້ອມ	ເອົາຂີ້ໃຊ້ແຕ່ເຮົາ	
ໃຫ້ເຈົ້າຈຳຈື່ໄວ້	ເອົາສັ່ງສອນໄປ	ຫລານເຮີຍ
ລູງຍັງຈິມກຸສົນ	ຕໍ່ໄປພາຍຫນ້າ	
ບຸນນີ້	ເປັນຂຸນເຂົາເພື່ງ	ດີນີ້
ດັ່ງວ່າບຸນບໍ່ພ້ອມ	ແສນຈິດນີ້ເປົ່າດາຍ	

ເປັນດັ່ງພານິຊາເຈົ້າ ຫົວຫລາຍເດີນປະເທດ ຟາວນັ້ນ
ຊູ່ຄົນຊູ່ໄປທ່ຽວຄ້າ ຂອງໄດ້ມັ່ງມີ
ເຖິງນານລ້ຳ ນາງເມັຽອຶດຢາກ
ອຶດຫົວປາກແລະກົ້ນ ນາງນ້ອຍເວດທະນາ
ໃຈນ້ອງຄຶດຢາກເນື້ອ ໃຈນ້ອງຢາກມັງສັງ
ນາງກໍ່ຫົບຫວຍອົກ ທໍ່ຄິງຫົວເນື້ອ
ເລີຍເລົ່າມິດສາຈານເຂົ້າ ອົກຊາຍຊ້ອນຮ່ວມ ຈະນອນນັ້ນ
ປານໄດ້ຂຶ້ນສູ່ພຸ້ນ ສະຫວັນຟ້າໂລກພົມ

ນາງກໍ່ຫາຍໂສກຮ້ອນ ເອົາເປັນແຖມຕື່ມ
ກໍ່ຫາກອີ່ມຊູ່ການ ຄືໄດ້ສູ່ສະຫວັນ
ເຫັນເພື່ອນໄດ້ ຍາໄດ້ເປີບໃຈກະສັນ ຫລານເຮີຍ
ໃຫ້ຄອຍຢູ່ຕາມບຸນຫລັງ ຈື່ງເອົາຕາມໄວ້
ເອົາຕາມໄວ້ ເປັນຄອງແວນປະເສີດ ຫລານເຮີຍ
ຫລອນວ່າຜິດພົ່ງພົ້ງ ຄຳສະຫລົ້ງຢ່າຕຽມ ແດ່ຫ້ອນ
ຜິວ່າບໍ່ເປັນຄູນແທ້ ເປັນບຸນອັນປະເສີດ ດີນັ້ນ
ເລີກແລະຕົ້ນ ເບົານັ້ນຄ່ອຍຄະນຶງ ແດ່ຫ້ອນ
ຫຽມດັ່ງພະອາທິດເຈົ້າ ໃສ່ແສງຂຶ້ນໃໝ່

ເວົາກໍສູງລື່ນດ້ານ　　　　ເຮົາແຫລື່ນປະມານ

ອັນນີ້ໃຫ້ຫລານເອົາຄະນຶງໄວ້　　　　ໃນໃຈຫລາຍປ່ອງ

ຍາໄດ້ຄຶດລູ່ມລູ້　　　　ເອົາຜ້າຕໍ່ຫົວ　　ແຫເນິ

　　ເສສາໄວ້　　　　ບໍສູງດູອາດ　　ດີນັ້ນ

ໃຫ້ຄ່ອຍຄຶດຮູ້ດ້ານ　　　　ຫລາຍເສັ້ນດັ່ງພິນ　　ແດ່ເນິ

ໂລກນີ້ບໍ່ຕັ້ງທ່ຽງຫມັ້ນ　　　　ໂລບລ່າຍຄຳຈະແຫລງ

ຈາບໍ່ເປັນຄຳສັດ　　　　ປາກເປັນຫລາຍລີ້ນ

　　ດູດັ່ງທຳກະບວນເວົ້າ　　　　ຄຶຮູນນັກປາດ　　ດີນັ້ນ

ໃຜບໍ່ຮູ້ເພດພ້ຽງ　　　　ກູ້ມຍ່ອງວາຄື　　ແຫນ້ໍ

ໃຈຍັງໂລພາພົ້ນ　　　　ຈະແຫລງກິນເບັ້ຽບາດ　ໄຫນັ້ນ

ບ່ອນຜິດຢູ່ໃກ້ກົ້ນ　　　　ປະສົງເວົ້ານັ່ງເຕົວ

　　ຄອງຫນູນັ້ນ　　　　ເອົາແນວມາຍ່ຳ　　ເສັ້ຽນໍ

ຄອງໄກ່ຄອງເປີດເອົາຫນູແມ້ຈາງ　　ປະສົງເວົ້ານັ່ງເຕົວ　　ແຫນ້ໍ

ອັນນີ້ຜິດປະໄຫ້ແຫ　　　　ເຄາະດາຍ້ປ່ຽມຜ　　ດູນັ້ນ

ເທພາທ່ານບໍ່ຍ້ອງ　　　　ເວັ້ນຈິຂອງເນື້ອລຸນ

　　ຫລານຢ່າໄດ້ທຳເຍື້ອງນັ້ນ　　　　ຈຳຈື້ລູງສອນ　　ແດ່ເນິ

ເອົາແຕ່ບູນໂກສົນ　　　　ຕໍ່ໄປພາຍຫນ້າ

ເຫັນວ່າເປັນມະຫິງສາເຂັ້ອ　　　　ຍາລືນລູນຄວາຍເຊື້ອນ　ເສັ້ຽນໍ

ແມ່ຫາກສອນສັ່ງໃຫ້ ຄຳຮູ້ຮູ່ເຊີງ ແໜ້າ
ກໍຈື່ງໄດ້ສືບເຊື້ອ ແທນທີ່ປໍດຕາ
ຍູ່ທາງຊົມນາງຄວາຍ ຂະເນກນອງໃນຖ້ຳ
ເຫັນວ່າມິສຸກແລ້ວ ຍາເວີຍຄໍແຫງນເບີດ ຫລານເອີຍ
ຕາຍເພື່ອສັງຄິບເຈົ້າ ປາງນັ້ນເພື່ອສະຫາວ
ອັນນັ້ນລູງຢາະໃຫ້ ເຂັມຈີນທາງເທດ ສະເພົາພູ້ນ
ເຂັມຫາກມີບໍ່ໄຮ້ ປາຍຫຼັ້ນບໍ່ຢາກສົ້ນ
ເດີນທາງໄປພົບຊາງ ສະແຫວງຫາໄມ້ໃຫ່ຍ ດີ່ນ
ໄລ້ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດໄມ້ ຍາເຂົ້າເພິ່ງພາ ແທ້ເນີ
ໄມ້ກໍຍັງຕ່າງໄມ້ ລຳໄຫ່ຍແນວໃນ
ລອນທີ່ເປັນລຳສູງ ກໍເລົ່າໂກນທາງພົ້ນ
ລຳໃດເປັນດັ່ງຄຳລູງຕ້ານ ຍາຫວັງໄປເພິ່ງ ສັງນັ້ນ
ລຳໃດເປັນດັ່ງນັ້ນ ຫລານນ້ອຍຢ່າເຊົາ ແທ້ເນີ
ເຫັນວ່າເປັນໄຊກວ້າງ ລາງລຳກໍຍັງຕ່າງ ກັບດາຍ
ໄຊກໍໃຫ້ແມ່ນໄຊແທ້ງ ຫລານນ້ອຍຈື່ງເຊົາ ແທ້ເນີ
ມັນບໍ່ເປັນທີ່ໃຊ້ ແນວໄຮແປະເພື່ອນ ເສັຽນັ້ນ
ລຳໃດເປັນດັ່ງນັ້ນ ຫລານນ້ອຍຢ່າເຊົາ ແທ້ເນີ
ມັນກໍເປັນຮູກວ້າງ ພາຍໃນເປັນປວກ

ປຸດເຈົ້າຮົ່ມດັ່ງນັ້ນ　　ເຈົ້າໄດ້ກໍ່ບໍ່ເຢັນ

ຫຽນດັ່ງຈາວຈະໂມປັ້ນ　　ແປວຫລຸນຕິ່ວອຍ　　ປານັ້ນ

ຕົວໃດປົບຟັ່ງຍ້ານ　　ພອຍເຕັ້ນໃສ່ຫລຸນ

ດັ່ນວ່າເຂົາເອົາໄດ້　　ຍິນດີຈົ່ມຈົ່ມ

ດັ່ນບໍ່ແກວກໍ່ຕົ້ນ　　ຍ້າຊວາໃສ່ແສວ

ອັນນີ້ລຸວກໍ່ຈັກຕັບເວົ້າ　　ສອນຫລານຈຳຈື່　　ເອົາຫອນ

ຕາວໃຫ້ເປັນແອ່ນອີ້　　ຄຳເວົ້າຕໍ່ໄປ

ໂວຫານນີ້　　ເປັນບຸນອັນປະເສີດ

ບົວຍ່ອນໄດ້ສືບເຊື້ອ　　ຫລັນຫລ້ອນຕໍ່ໄປ

ປ່າໃຫ້ເສັຽແຮວເຖົ້າ　　ຫລາຍປີກົດຫວອກ　　ເສັຽນັ້ນ

ເປັນເຖົ້າບໍ່ໄດ້ສອນສັ່ງໄວ້　　ຫລັນຫລ້ອນຈໍ່ເອົາ

ບົວບໍ່ສ້ຽວຫລາຍປີບົວຈິເວົ້າ　　ປາຍມາຕິດຕໍ່

ກົກຍອດນ້ອຍ　　ປາຍກວ້າງກົ່ວໃບ

ໃຜບໍ່ຫລີວເຕັນເຫວົ້າ　　ກາງລຳບົວຍອດອ່ອນ　　ຫລານເອີຍ

ຮາກບໍ່ຕິດຕໍ່ໄວ້　　ລຳຈິແຫວງຫ່ຽວຕາຍ

ໃຜຜູ້ເປັນຂຸນເຖົ້າ　　ເສັຽແຮວຜ້າເກົ່າ　　ກາຍນັ້ນ

ມົ່ວໃຫ້ເປັນທີ່ເວົ້າ　　ຫລັນຫລ້ອນຕໍ່ໄປ

ບົວເປັນບຸນຂນິດໜາ　　ລຶກຊຶ້ນກົ່ວໂລກ　　ໄປນັ້ນ

ເຊື້ອສືບເຊື້ອ　　ຍັງຈິເວົ້າຕໍ່ໄປ
ອັນນີ້ຄຳຜູ້ເຖົ້າ　　ເອົາມາຈາຄຶດລ່ຳ　ດູນັ້ນ
ເສັຽແຮງເກີດຮ່ວມພູດທະບາດເຈົ້າ　　ລົງຕັ້ງສາດສະຫນາ
ຈາບໍ່ເຕັມບ່ອນຂໍ້　　ສັງວາດໃນຈິດ
ມາໃຫ້ລົມພາຕາຍ　　ຄອບສິມຂອງຈ້າງ
ແຮຍັງດີກວ່າລ້ວ　　ຂອງເຫດທາງສະເພົາ　ເພື່ອນພຸ້ນ
ນອນໃຫ້ມີຄຳຄຶດ　　ຫລ່ຳດູຫລັງຫນ້າ
ກິນໃຫ້ພີຈານໄວ້　　ຄະເນດູສາມສ່ວນ　ດີນັ້ນ
ນອນໃຫ້ຄຶດສື້ດານ　　ຄະນຶງຖ້ວນຈື່ງນອນ　ແທ້ເນີ
ນອນໃຫ້ພີຈານຖ້ວນ　　ຂະໂມຍຫລາຍຂອງມາກ
ນອນໃຫ້ຕັ້ງແກ່ນຕ້າຍ　　ລະວັງແລ້ວຈຶ່ງດີ　ແທ້ດາຍ
ຍາໄດ້ຟັງຄຳເວົ້າ　　ເມັຽແພງສະຫາຍສ່ຽວ　ເຮົານັ້ນ
ລາງເທື່ອສັບສົ້ພົນ　　ພາເສົ້າພ່ອນພະຫຍາ
ລາງເທື່ອຄຳດີເປັນຄຳຮ້າຍ　　ຈິເສັຽເຊີ້ງພ້າເກົ່າ　ເຮົາພໍ້
ມັນຈິເສັຽຫລ່ຽມໄມ້　　ປະລົ້ງສາງຮູບນອນ.
ສ່ຽວໃຫ້ເປັນສ່ຽວແທ້　　ຍ້າສຽວຕອບເຮົາ
ຍັງວ່າເປັນສະຫາຍຮັກ　　ຢ່າຕ່າວມາບາຍກົ້ມ
ອັນນີ້ຄຳຂອງແທ້　　ຈັ່ງໃຮໄຫລ່ຳ　ມານັ້ນ

ບ່ອນເລິກພົ້ນບໍ່ຮູ້ ກຸມຂວາມເງືອກຊິກິນ

ເຫັນວ່າກອງຝອຍໄວ້ ປະສົງແຍງລົງນັ່ງ ຫລານເອີຍ

ງູຫາກລັກລອບລ໊ ໃນຫັ້ນຊິຕອດຕາຍ

ເຫັນວ່າຂອນໄຫລນ້ຳ ວ່າຂອນຄາຍດູເປົ່າ ຫລານເອີຍ

ຂວານຫາກຕັດບໍ່ນຕົ້ນ ສິນແລ້ວຈຶ່ງໄຫລ

ຢ່າໃຫ້ເສັຽແຮງໄດ້ ເປັນຄົນນຳທ່ານ

ຄົນກໍໃຫ້ຄົນແຫ້ງ ແຫລວພົ້ນຢ່າຄົນ

ຄັນຊິເອາະອ່ອມຈ້ຳ ຢ່າເອົານ້ຳໃສ່ຫລາຍ

ຄັນຫາກແຖມຫລາຍບວຍ ຊິບໍ່ເປັນຕາຈ້ຳ

ເຫັນວ່າບຸນມີໄດ້ ເປັນຂຸນຍາໄດ້ຂົ່ມ ທ່ານເນີ

ການຫລວງເຂົ້າຍັງຄຶດຮູ່ວ້ຮູ ເຫັນຖອນກວ່ານາຍ

ເປັນຂຸນນີ້ ວິຊາໃຫ້ມີມາກ ດີດາຍ

ຢ່າໄດ້ເປັນດົ່ງຫນັງແຫ້ວມາຈອບພໍ້ ໄຟໄຫ້ມໂວດໂວ

ຊາດທີ່ແນວນາມສັຽນ ໃຜບໍ່ປຸນແປງຊ່ອຍ ເປັນແລ້ວ

ຫມາກນາວຫນາມກັຽວ ໃຜບໍ່ຊອບຊ່ອຍເປັນ

ເຊື້ອຫມາກແຕງ ປ່າໄດ້ໂຈດຫາຫວານ ຫລານເອີຍ

ຊາດທີ່ແນວນາມເກືອ ບໍ່ຫ່ອນຖາມຫາອ້ອຍ

ຄົນຫາກແນວນາມເຊື້ອ ວິຊາຂຸນເກົ່າ ຍານນັ້ນ

ຈາບໍ່ຫອນຂົມສື້ວວ້ອນ　　ຄຳສົ້ມບໍ່ຫອນມີ

ຈາກທີ່ດວງຫອມນັ້ນ　　ເອົາແສນແຊມຕື່ມ

ຄຳເຫມັນບໍ່ຫອນນັ້ນ　　ສະເຫມີສົ້ນປາກໄຫ

ຈາກທີ່ແນວນາມເຊື້ອ　　ສ້ວງຊູນບໍ່ຫອນຕ່ຳ　　ຫລາຍເຮີຍ

ປັກເຖົາເປັນຍອດລົ້ວ　　ຄຳສະຫລົ້ວປ່າວສູງ

ຈາກທີ່ແນວນາມເຊື້ອ　　ຫອຍນາຫນ້າຕ່ຳ

ບໍ່ຫອນຫວາຍຫນ້າເວົ້າ　　ຫອຍກວ້າງແມ່ຈະເລ

ຈາກທີ່ເປັນແນວຊ້າງ　　ນາມສູງເຊື້ອໃຫຍ່

ເຈົ້າສັ້ວມາເອົາເຊື້ອໄກ່ເປື້ຍ　　ປະສົ້ວເອີ້ນວ່າເພີ້ຍ　　ນີ້ເດ

ຍາວ່າລູ່ງກ່າວຂ້າງ　　ຄຳປາກສູງສະຫາວ　　ແດ່ເນີ

ອັນນີ້ຄຳບູຮານ　　ວ່ານ້າຈູງແຈງ

ຝູງນີ້ຄຳຂວງແຫ　　ເທວະດາຮ້ອນທີ່ມົ້ງ

ອຸບາດຂ້າເຂືອກຮ້ອນ　　ເທວະ　ຫ້າວບັ່ນດິນ

ດັນວ່າຫມູ່ຕື່ນແລ້ວ　　ແມ່ວເລົ່ານອນຫລັບ

ພະຍັກໂຄກົວສູ້ນັກຂາ　　ຕ່າວດາວເຮ້ຮອງ

ອັນນີ້ອຸບາດຮ້ອນ　　ເທວະລາດທີ່ສາຂາ

ຊາວເມືອງມົ້ວ　　ເດືອດເດັ້ນຄຳຮອນ

ໃຫ້ຫລານຈຳຈື່ໄວ້　　ນຳຄອງລູ່ງກ່າວ　　ມານີ້

24/VII
ຫ້າມຈຳໜ່າຍ

ຝົນບໍ່ຕົກຟ້າເຫລື້ອມແລ້ວ ປາກົ້ວຈິປວດຫົວ
ຂີ້ໂພ່ນເກີດເປັນເພັ້ຍ ແຄວນບໍ່ຂົມຫລາຍ
ດົນດິບກາຍເປັນເພັຍ ບໍ່ຫ່ອນຮຽນຄຳຮູ້
ເພີ່ນວ່າຖືຍົດແລ້ວ ເອີນເທີນຫົວເບີດ ເສັຽນໍ
ບາດວ່າສະດຸດຕ່ອຍຕ້ອງ ຕີນເຈົ້າຈິປ່ວຍການ ແທ້ແລ້ວ
ສັງກາດເຂົ້າລະດູຕັ້ງ ພັນສອງປຸນປາຍເຂດ
ລະດູສາມຮ້ອຍ ໂມໂຫເຂົ້າກວນໃຈນັກປາດ
ຄຳດີບໍ່ໃຫ້ຮູ້ ຄຳຮ້າຍວ່າງາມ ແທ້ນໍ
ໄຟລຸກຮ້ອນ ໄຟເກີດກົນລະຫົນ
ໂຍດີເປັນສົງຄາມ ເກີດເຫັນຄາວນີ້
ກໍ່ຫາກເປັນແຕ່ພື້ນ ສັງກາດລະດູເຖີງ
ປານາສຸມໃຈເຖມ ເກີດເປັນຕາມພື້ນ
ກໍ່ຈື່ງຫາຍເສັຽສ້ຽງ ນະຄອນຫລວງພຸວະນາດ
ບໍ່ເດືອດຮ້ອນ ຍຸ້ສາວສຳລານ
ກໍ່ຫາກລື່ນນະຄອນເຈົ້າ ຕົນບຸນອົງປະເສີດ
ຂອງທິບຫາກເກີດພ້ອມ ຫລຽມເຈົ້າແຕ່ເຕີວ
ອັນນີ້ສັງຮອມໄວ້ ໄຕຍະຍອດປິດົກ
ຍັງມືນນານ ຈໍ່ວຫລານເຫລັນຫລ້ອນ

ຂໍໃຫ້ບຸນຊູຄ້ຳ　　ພູແປແປວຂຽນອ່ານ

ອາຍຸເຖິງຮອດຮ້ອຍ　　ຊາວເຂົ້າຂວບວັດສາ

ຈັກຊູ້ຂາ　　ທັງສອງພໍ່ຄູ

ຂໍໃຫ້ໃສສ່ອງແຈ້ງ　　ຊະລາເຖົ້າຢ່າມົວ　　ແດ່ທ້ອນ

ຂໍໃຫ້ກາຍຍາຂ້າ　　ຍາໄດ້ພອນເຫລືອງຫລ່າ

ຫັດທະຍັງຕັ້ງທ່ຽງໝັ້ນ　　ໃຈໄວ້ຢ່າໃຫ້ໄຫວ

ຂ້າກໍແປປ່ານໄວ້　　ວິນຍານຕັ້ງທ່ຽງ

ຢ່າໃຫ້ເຕັບຕໍ່ໜ້າ　　ສິ້ນຈ້າງລໍ້ລວງ　　ແດ່ເຊີ

ຂ້າກໍໂມທະນານ້ອມ　　ສັງຮອນສອນສັ່ງ

ຫລອນວ່າໄດ້ພົ້ງພົ້ງ　　ຄຳສະຫລົ້ງຢ່າຕຽນ　　ແດ່ທ້ອນ

* ອັນນຶ່ງຢ່າໃຫ້ຮຽນນິມິດເວນບາບຮ້າຍ ຝູງໝູ່ປ່າປົງ　　ແດ່ທ້ອນ

ຂໍໃຫ້ບໍລະສຸດໃສ　　ດັ່ງເລົ້າຄຳຕັ້ງ

ອັນນຶ່ງຂໍໃຫ້ມີພະຫຍາລ້ຳ　　ເຂັມຈິນປະສົງແສ່ວ　　ແດ່ເນີ

ອັນນຶ່ງຊຸບເຮ່າງວາມລື່ນລົ້ນ　　ຂາວເຫລື້ອນດັ່ງຄຳ　　ແດ່ເນີ .

ຢູ່ໃນຊຸດ " ສະສົມ ແລະ ປົກປັກຮັກສາມໍລະດົກທາງວັດທະນະທຳແຫ່ງຊາດ " ນີ້ ທາງສະຖາບັນຍັງຈະໄດ້ຈັດພິມປື້ມຕ່າງໆ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ວິນທິຍານສອນລູກ (ຄຳກອນ)
- ສຸພາສິດຄຳໂຄງ (ກອນສິນທຸມາລີ)
- ອິນລາວ
- ນິທານນົກກະຈອກ (ຄຳກອນຖອດຈາກໃບລານ)
- ຈຳປາສີ່ຕົ້ນ (ຄຳກອນ)
- ມູນລະຕັນໄຕ (ກົດໝາຍບູຮານວ່າດ້ວຍການພິຈາລະນາຄວາມ)

■ ສະຫງວນລິຂະສິດ ■

ພິມທີ່ ໂຮງພິມແຫ່ງລັດ